

NASLOV—ADDRESS:
"Glasilo K. S. K. Jednota"
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

Telephone: Henderson 3912

VSAK ČLAN IN ČLANICA
naj naredi
novoletno zaobljubo

da bo tekom leta 1936
pridobil 1 novega člana (eo)
za našo organizacijo

Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota

je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
porna organizacija v
Ameriki

Posluje že 42. leto

GESLO K. S. K. J. JE:

"Vse za vero, dom in
narod!"

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 3rd, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1106, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22nd, 1919.

NO. 2 — ŠTEV. 2

CLEVELAND, O., 14. JANUARJA (JANUARY), 1936

LETO (VOLUME) XXII.

ITALIJANI V ZADREGI

Addis Ababa, 12. jan. — Po vsej Abesiniji je zavladalo veliko veselje ker je v tej deželi malo predčasno že nastopila deževna doba, ki bo trajala več mesecev. V Tigre provinci je začelo deževati že z novim letom, tako tudi v severnem delu te dežele v bližini mesta Arusi in južno od Addis Ababe, kjer je dež uničil skoro vse ceste in pota, katere so zgradili Italijani. To bo spravilo italijansko armado v veliko zadrego, da se vsled deževnega vremena ne bo mogla bojevati.

Deževje je Italijane že prisililo, da so se morali umakniti s svojih postojank ob vzhodni Tembien gorovja, tako tudi zapadno in severno od Makale.

Glede Makale se celo poroča, da so to mesto zopet zavzele severne etiopske čete, toda ta vest še ni uradno potrjena.

Italijanska armada bo morala vsled deževnega vremena ustaviti vse svoje operacije na bojnem polju, kar bo trajalo do meseca oktobra. Neprestano deževje v Abesiniji pomeni poraz Italijanov, poleg tega se je med italijanskim vojaštvom zadnji čas pojavila tudi malarija.

Abesinci, vsi srečni in veseli pozdravljajo težko pričakovano deževno dobo na slovesen način z zahvalnimi obredi v cerkvah.

Asmara, Eritrea, 12. jan. — Tekom svojih zračnih napadov v Etiopiji so se trije italijanski letalci smrtno ponesrečili v gorovju blizu Asmare.

POSLOVILNI BANKET V POČAST NADŠKOFU ROŽMANU V NEW YORKU

Dan pred odhodom ljubljanskega nadškofa v staro domovino 2. januarja je jugoslovanski poslanik v Washingtonu Dr. Fotič s posredovanjem jugoslovanskega generalnega konzula v New Yorku nadškofu v počast v Waldorf Astoria hotelu priredil poslovilni banket, katerega se je udeležilo 30 odličnih oseb in sicer: Mgr. Lavelle, generalni vikar newyorške nadškofije, ki je zastopal kardinala Hayesa, jugoslovanski poslanik Dr. Fotič, jugoslovanski generalni konzul Dr. Janković, Mr. George Wick-ersham, Mr. Fred Morgenthau, sin zakladničarja tajnika Združenih držav, Mr. James Gerard, bivši ameriški poslanik za Nemčijo, Mr. J. H. Flynn, ravnatelj dnevnika "New York Times," in Dr. John J. Prince, bivši večletni ameriški poslanik v Jugoslaviji in sedanji profesor Columbia univerze. Kako se je začel naš nadškof, ko je dr. Prince nagovoril nemško, a mu je Amerikanez Mr. Prince odgovoril v čisti slovenščini. Tudi je dr. Prince točno in akuravno predstavil vse škofov govor navzočim gostom na banketu. Bivši poslanik Mr. Prince je nadškofu pripovedoval, kako silno se mu je priljubila Slovenija in Jugoslavija sploh, tako da pričakuje, da bo ponovno imenovan poslanikom za Jugoslavijo, ker bi zopet rad tam bival. Zlasti ni mogel prehvaliti lepote Bleda. Ne samo okolica, pač pa tudi naši ljudje so tako prijazni v Sloveniji. Mr. Prince namerava pri-

OSLEPARJENI ROJAKI

Cleveland, O. — Dne 8. januarja je urad okrajnega prosekutorja v Clevelandu začel z akcijo potom velike porote z ozirom na velike sleparije, ki so prišle na dan v zvezi z nakupovanjem hranilnih knjižic raznih posojilnic. Prizadetih je tudi več Slovencev. V sleparijo so zapleteni uradniki družbe Whitehaven Park Association, ki je od ljudi izvajala hranilne knjižice z obljubo, da bodo dobili plačan sleherni dolar, kot "jamstvo" pa se jim je dalo nekake listine za lote na nekem popolišču. Prosekutor je pozval pred veliko poroto štiri uradnike omenjene družbe, toda predsednika omenjene družbe, Morrisa Loeber, se večeraj ni moglo nikjer najti. Pri odkritju sleparije je pomagal Better Business Bureau.

Kot se poroča, so med žrtvami, katerim se je na ta način izdalo hranilne knjižice, tudi naslednji naši ljudje, ki bodo izpričevali pred veliko poroto: August Kovač in Frank Mohorčič, 1016 E. 64 St.; Peter Cige-
tič, Mary in hči Mary, 6302 Bon-
na Ave., Frank Perme, 1133
Norwood Rd.; Mary Hrasar, 5901 Prasser Ave.; Rudolf Hro-
vat, 1217 E. 60 St.; Andrej Ko-
čevar, 1020 E. 64 St.; Marija
Mervar, 1136 Norwood Rd.;
Fanny Franc, 1113 E. 63 St.;
Mrs. John Sporar, 1564 E. 45
St.; Marjorie Petrovič, 1401 E.
39 St. in Fred Majzec, 7411
Lawnview Rd. Eden izmed o-
sleparjenih rojakov, Rud. Hro-
vat, je slep.

Priporočeno pismo iz Jugoslavije

Rojak Josip Cerjan, 9707 Gar-
field Ave., Cleveland, Ohio, ima
na poštni postaji B, 1970 E. 57
St., priporočeno pismo Josip
Kontent-a, Prilaz št. 47, Pošta
Zemun, Jugoslavija. Ker mu
pisma ni mogoče dostaviti na
gornjem naslovu, naj ga gre is-
kat na označeno pošto.

Kongresna zbornica Združe-
nih držav ameriških šteje 435
članov; na 279,712 prebivalcev
se računa enega kongresnika.
Seje kongresa vodi "speaker"
Joseph W. Byrns, demokrat iz
države Tennessee, ki ima \$15,-
000 letne plače; kongresniki in
senatorji imajo \$10,000 na le-
to.

Meseca decembra 1935 si je
moral naš stric Sam od raznih
bank izposoditi 900 milijonov
dolarjev v svrhu pokritja ali
državnih stroškov. Državni ali
narodni dolg Združenih držav
tem prekaša znesek 30 milijonov
dolarjev, ali \$244.00 na vsako
osebo v deželi. Državni dolg An-
glije znaša za 9 milijonov dolar-
jev več, kar znaša \$848.00 na
vsako osebo.

V Ameriki se nahaja pet vrst
strupenih kač: klopotača, bakre-
novka (copperhead), harlequin
in moccasin kača.

hodnje počitnice preživeti na
Bledu in povabiti še mnogo A-
merikancev s seboj.

Nadškofa je spremljal župnik
slovenske cerkve sv. Cirila v
New Yorku Rev. Edward Ga-
brenja, O.F.M.

PRIMORSKISLOVENCIBE- ZIMO V JUGOSLAVIJO

Newyorški "Times" poroča z
dne 9. januarja iz Beograda, da
je jugoslovanska vlada sklenila
zgraditi veliko koncentracijsko
taborišče za rastoče število be-
gunciev iz Italije, ki se bo na-
hajalo v Tuzli v Bosni. Doslej
so se begunci nahajali v treh
taboriščih. Prvo se nahaja v
Bistrici blizu Skoplja, kjer se
nahajajo samo častniki in pod-
častniki. Ostali dve taborišči
sta v Varaždinu in v Novem
Morošu na Hrvaškem.

V teh taboriščih se nahaja
skupno nad 2,000 beguncev, po-
leg onih, ki so našli pribežališče
pri sorodnikih v Jugoslaviji.
Kjerkoli mogoče, se tem nesreč-
nikom preskrbi kako delo pri
jugoslovanskih podjetjih ter se
jim pesti da žive pri prijateljih
izven taborišč.

Večino beguncev tvorijo pri-
morski Slovenci, toda med nji-
mi je tudi nekaj Tirolcev in celo
Italijanov. Jugoslovanski časo-
pisi pa ne smejo ničesar poro-
čati o prihodu in bivanju teh
beguncev v Jugoslavijo.

Jugoslovanske oblasti so pod-
vzele velike varnostne ukrepe
ker se boje, da so med begunci
pomešani tudi italijanski špijo-
ni. Pretekli petek je bila v
Mariboru aretirana neka Itali-
janka, ki je osumljena vohun-
stva. Oblasti nečije podatke
gleda njene aretacije nobenih in-
formacij.

PET VAŽNIH ZGODOVIN SKIH DNI JANUARJA

Dne 9. januarja 1776 je zna-
ni ameriški rodoljub in domo-
ljub Thomas Paine izdal jako
važno brošurico pod naslovom
"Common Sense," v kateri je te-
danje kolonije v Ameriki silil
in jim prigovarjal, da naj se
odcepijo od Anglije in proglasi-
jo svojo neodvisnost. Te brošu-
rice se je izdalo med ljudstvo v
več stotisoč izvodih. Ista je
imela veliko boljši uspeh kakor
vse druge tiskovine v ameriški
zgodovini. Baš ta brošurica je
navdušila tedanje ljudstvo v A-
meriki, da je bila že nekaj me-
secev zatem (4. julija) v res-
nici neodvisnost tedanjih držav
proglášena. Thomas Paine je
bil rojen 1. 1737, umrl je pa 1.
1809.

Dne 10. januarja 1822 je pri-
vi ameriški tovarnik raziskoval-
nik "New Orleans," last Nicholas
Roosevelta odplul iz Pittsburgha
po Ohio in Mississippi reki in do-
šel v New Orleans, La.

Dne 24. januarja 1848 se je
iz Kalifornije raznesla po celeni
svetu novica o najdenem zla-
tu. Navedeni dan je tesar James
Marshall popravljal Sutterjevo
žago pri Coloma, Calif., in na-
šel v vodi med peskom čisto
zlato. Kmalu zatem se je pri-
čel naval na Sutterjevo posest-
vo po iskalcih zlata. Sutter, ki
je bil rodom Švicar, je bil tedaj
najbogatejši človek na zapadu,
a je prišel kasneje ob vse pre-
moženje, da je umrl kot revež
pred sodno palačo v San Fran-
ciscu. Tožil je namreč zvezno
vlado za odškodnino \$200,000,-
000, pa je tožbo izgubil.

Dne 27. decembra 1830 je i-
mel sloveči patrijot Daniel Web-
ster v kongresu debato s sena-

RAZNE VESTI

Mobiliziranje otrok v Nemčiji
Berlin, Nemčija. — Nažiji so
objavili nov načrt, po katerem
bodo skušali pridobiti mladino
za svoje ideje. Mobilizirali bo-
do namreč otroke od 10 do 18
let starosti in jih uvrstili v
mladinsko ligo, v kateri se bodo
urili v športu, disciplini, pred-
vojaško vežbo, predvsem pa v
tem, da se navzamejo nazijske-
ga duha. Dočim so bile doseda-
nje otroške nazijske organiza-
cije prostovoljne, se bo po no-
vem načrtu vršilo to prisilnim
potom.

Kancelar Schuschnigg gre v
samostan?

Dunaj, Avstrija. — Tu se ne-
uradno poroča, da se je znani
avstrijski kancelar K. Schuschn-
igg odločil, da se v kratkem
poda v samostan. Vzrok temu
je baše potrtost nad smrtjo nje-
gove žene, ki je bila ubita v av-
tntni nesreči, v kateri je tudi sam
dobil poškodbe. Svoj sklep men-
da izvrši, kadar se bo zmanj-
šala obstoječa politična napetost
v Evropi.

Vasica Callander zabogata
radi petok

Toronto, Ont., 4. jan. — 380,-
000 oseb je tekom lanskega le-
ta od junija do septembra me-
seca obiskalo to vasico, kjer se
nahaja znani hospic, kjer biva-
jo znamenite kanadske petorke.
Ljudje so v omenjenem času po-
trošili najmanj \$1,000,000 v va-
si. 95,000 avtomobilov je pa-
kalo tekom leta v Callanderju.

Hauptmann bo usmrčen 17. jan.

Trenton, N. J. (Državna jet-
nišnica), 11. jan. — Ker je pri-
zivna višja sodnija danes od-
klonila ponovno obravnavo Bru-
no Hauptmanna, ki je odvedel
in umoril Lindberghovega sin-
kota, bo Hauptmann usmrčen
na električnem stolu dne 17. ja-
nuarja zvečer ob osmih.

Kralj Peter v Olimpijadi.

Čeprav je velika agitacija, da
bi se ne vršile olimpijske igre v
Berlinu v letu 1936, vendar se
vrše priprave naprej. Tako je
odločen mladi jugoslovanski
kralj Peter, da bo nesel gotovo
razdaljo baklja, ki bo nešena od
Olimpije, Grčije, pa do Berlina.
Nemčija. Baklja bodo nosili te-
kači in sicer vsak na gotovo raz-
daljo. Kralj Peter bo nesel bak-
ljo na razdalji, ki se bo nehala
pri grobnici njegovega očeta na
Oplenu, kjer bodo s to bakljo
prižgali posebno luč. Od tam
bo nesel bakljo naprej drugi te-
kač. Več tisočev tekačev bo po-
trebnih za prenos te baklje, ki
jo bodo nesli preko sedem dr-
žav.

torjem Hayne-jem v zadevi za-
ščite ameriške ustave. Tako i-
menitnega in lepega govora še
ni bilo nikdar prej in ne kasne-
je čuti v kongresni zbornici na-
ših Združenih držav.

Dne 30. januarja 1835 je sla-
boumni slikar Richard Lawrence
poskušal umoriti tedanjega pred-
sednika Jacksona na stopnicah
državnega kapitola. To je bil
prvi morilni poskus na kakega
ameriškega predsednika.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Novi grobovi: V bolnišnici v
Mariboru je umrla zasebnica.
Terezija Pavlak iz Studencev,
stara 61 let. — V Ljubljani je
umrl Maksimilijan Proft, stro-
jevodja drž. železnice v pokoju.
— V Dravljah pri Ljubljani je
umrla Amalija Kunschitz roj.
Ogrinz. — V Prigorici pri Dole-
nji vasi je umrl Janez Koplan.
— V Podnartu je po daljši mu-
čni bolezni umrl France Vovk,
mizar. — V Ljubljani je neiz-
prosnna smrt ugrabila rodbini na-
rodne poslanca Rajka Turka
petletno hčerko Marčico. Umrla
je prav na isti dan kakor pred
leti njena sestra Nevenka. —
V bolnišnici v Mariboru je umrla
v starosti 26 let Ana Vidovič.
— Na Pobrežju v Vrtni ulici je
umrl Jakob Hriberšek, star 76
let. — V Ljubljani je podlegel
kapi na svojem stanovanju vpo-
kojeni orožniški poročnik Mar-
tin Žmave. Pokojni je bil ro-
jen pri Sv. Juriju ob Ščavnici
ter je služboval čez 25 let kot
orožniški stražmojster v Bosni.
— Na Ljubnem v Savinjski
dolini je umrl v 52. letu starosti
zadet od kapi posestnik in lesni
trgovec Anton Sem. — V Bre-
žicah je umrl Ignacij Supan,
šolski upravitelj v pokoju, rojen
v Smarjeti pri Rimskih Topli-
cah. — V Novem mestu je pri
svojem sinu umrl dr. Tomaž
Romih, vpokojeni ravnatelj kr-
ške meščanske šole, rojen v
Dobju pri Planini nad Sevnico.
— V Ljubljani je umrla Ana
Drexler, soproga nadsprevedni-
ka državnih železnic v pokoju.

96. rojstni dan prelata Zupa-
na.

— Ljubljana, 21. dec. — Na
Okroglem nad Savo onkraj Kra-
nja praznuje danes najuglednej-
ši narodni svečenik in najsta-
rejši pismeni Slovenec prelat g.
Tomo Zupan svoj god in svoj
96. rojstni dan. Z žilavo odpor-
nostjo, kakor jo more dati le
gorenjska priroda, kljubuje če-
stiti očiak vsem tegobam, ki jih
sicer naklanja življenje v tako
visokih letih. Iz njegovega ti-
hega doma na Okroglem ogreva
tisoče in tisoče slovenskih sre-
cnjen domoljubov, ki ga je z u-
stanovitvijo Ciril-Metodove dru-
žbe prižgal Tomo Zupan, častni
meščan Ljubljane in Kranja ter
častni član številnih narodnih
društev.

Lesena župna cerkev v Mo-
stah pri Ljubljani je dograjena.
V nedeljo, 22. decembra jo je
blagoslovil generalni vikar g.
prošt Ignacij Nadrah.

Štiridesletnico bo praznova-
lo drugo leto ljubljanske bolniš-
nice. V 40 letih je dobila vsega
10 novih postelj in to je njena
edina razširitev v štirih deset-
letjih. Leta 1896 je zavod spre-
jel 5448 bolnikov, lani pa 25,-
270, ali petkrat toliko. V bol-
nišnici je dvakrat toliko bolni-
kov, kakor bi jih smelo biti.

20.850 vasi je v Jugoslaviji.
Najmanjše (do 140 prebivalcev)
so v Sloveniji, največje (do 3,-
000 duš) pa v Vojvodini.

Za ureditev Save pri Litiji je
določenih 250,000 Din.

Prvo katoliško šolo v tej de-
želi so otvorili leta 1600 in sicer
v St. Augustine, Fla., ki je tudi
najstarejše mesto Združenih dr-
žav ameriških.

ODHODNICA LJUBLJANSKEMU NADŠKOFU V NEW YORKU

New York, N. Y. — Slovenci iz
Greater New Yorka smo ne-
strpno čakali dneva ko se bo
zopet ustavil v tem mestu pre-
zvišeni ljubljanski nadškof dr.
Gregorij Rožman in sicer na
svojem povratku v domovino.
Naše znano več-milijonsko me-
sto, kjer živi tudi lepo število
Slovencev, je bila zadnja, oziro-
ma 42. nasebina, katero je pre-
zvišeni ljubljanski vlad ka na
svojem prvem misijonskem po-
tovanju v Ameriki obiskal. In
res smo si tudi mi šteli v veliko
čast fmeti v naši sredini tako
redkega in odličnega gosta iz
stare domovine. Semkaj je nad-
škof došel na novoletni dan.
Pred našo slovensko cerkvijo na
8. cesti se je zbrala zjutraj ve-
lika množica našega vernega in
dobrega ljudstva, da pozdravi
ob prihodu visokega gosta. Ta-
ko velike množice ni bilo že dol-
go časa videti pred to cerkvijo.
Nadškof je došel ob 9:30 v av-
tomobilu in sicer s svojega obis-
ka nasebine Bethlehem, Pa.
Nadškofa je v cerkvi lepo in
na kratko pozdravil naš župnik
Father Edward Gabrenja, nikar-
ga je pozdravila v slovenščini
osemletna deklica Mary Gril in
mu izročila šopek svežih cvet-
lic v poklon v imenu vseh great-
ter newyorških Slovencev.

Ob 10. je g. nadškof daroval
slovesno sv. mašo ob asistenci
Rev. Jakob Ponikvarja, škof-
ovega spremljevalca iz Jugosla-
vije, Rev. Julij Slapsaka iz Cle-
velanda in našega domačega
župnika. Med sv. opravilom je
imel nadškof krasno in v srcu
segajočo pridigo, katero si bomo
chrnili v trajnem spominu do
zadnjega dneva našega življe-
nja. Govoril je o milosti božji,
ki je nam najbolj potrebna v
našem duševnem življenju.

Popoldne so duhovniki vzeli
nadškofa v avtu, da mu razka-
žejo znamenitosti našega vele-
mesta in sicer Empire State po-
slopje, katedralo sv. Patrika,
Riverside Drive, grobnico ge-
nerala Granta, Central park in
Battery park. Na dan svojega
odhoda dne 3. januarja je nad-
škof obiskal tudi Rockefeller
Center in Radio City. S 50.
nadstropja RCA nebotičnika je
g. nadškof lahko v mraku zrl na
mirijade lučk naše razsvetljene
metropole, kar nudi gledalcu ne-
popisno lep vtis in razgled.

Na novega leta zvečer ob 7:30
so bile v naši cerkvi slovesne
večernice in blagoslov katere je
imel prevz. g. nadškof. Pri tej
priliki je imel nadškof zopet le-
po pridigo, ki je vse vernike glo-
boko ganila.

Po cerkveni pobožnosti se je
vršil nadškof v počast v cerk-
veni dvorani koncert z jako iz-
branim programom. Otvoritve-
na točka je bila jugoslovanska
himna "Lepa naša domovina,"
lpu, katero je igral Mladinski tam-
buraški klub iz Brooklyna pod
vodstvom Mr. John Gerjovicha.
Zatem je naš g. župnik Father
Edward Gabrenja pozdravil g.
nadškofa v imenu fare tako tudi
v imenu vseh Slovencev iz vele-
mesta New Yorka in mu želel
srečen povratek v Slovenijo. Na-
g. je prevzel stoloravnateljstvo
tega večera Rev. Aleksander U-

rankar, župnik cerkve sv. Šte-
fana v Chicagu. Na programu
so bili zatem sledeči govorniki:
Mr. Gabriel Tassotti v imenu
faranov sv. Cirila; Mr. John
Cvitkovich v imenu društva sv.
Franciška KSKJ.; Mr. Frank
Starha v imenu društva sv. Jo-
žefa KSKJ.; Mr. Valentin Ore-
hek v imenu društva sv. Petra
JSKJ.; Mrs. Veronika Ruppe
v imenu društva sv. Ane KSKJ.;
Mr. Josip Skraba v imenu dru-
štva Najsvetejšega Imena; Mrs.
Ferk v imenu društva kršćan-
skih mater; Miss Mary Kerč v
imenu Dekliške Marijine družbe
in Mr. Slavoj Trost jugoslovans-
ki izseljeniški komisar v New
Yorku. Zatem je 6-letni John-
ny Grill nadškofa pozdravil s
krasno deklamacijo v slovenšči-
ni. Pevske in godbene točke so
proizvajali sledeči: cerkveni pev-
ski in mladinski pevski zbor
pod vodstvom Mr. Jerry Kopriv-
ška Jr.; pevsko društvo "Slo-
van" pod vodstvom Mr. Ignac
Hude-ta; pevsko društvo "Bled"
pod vodstvom Miss Hilda Hude-
in Mladinski tamburaški klub iz
Brooklyna pod vodstvom Mr. J.
Gerjovicha. Kot zaključni go-
vornik je bil ljubljanski nad-
škof. Izrazil je svoje veselje in
globoke občutke da je imel pri-
liko obiskati ameriške Sloven-
ce; vsem je hvaličen za tako
prijazen sprejem kjerkoli se je
mudil. Tako je govoril tudi o
našem znanem škofu Frideriku
Baragi in o nameravani gradnji
Baragovega semenišča v Ljub-
ljani, v spomin in počast pijo-
nirju naših ameriških slovenskih
misijonarjev. Povdarjal je, da
gre nerad nazaj, da težko za-
pušča Ameriko, kjer je toliko
prijaznih in uljudnih Slovencev.
Ko se vrne zopet nazaj v kras-
no Slovenijo, se bo naše Ameri-
ke vedno spominjal.

Za zaključek tega banketa je
vse navzoče občinstvo zapelo na-
šo narodno himno "Hej Sloven-
ci!" s spremljevanjem tambura-
šev.

V petek zvečer, dne 3. janua-
rja ob 10. uri so se naši dobri
Slovenci zopet zbrali v naši do-
mači farni cerkvi, da prejmejo
zadnji blagoslov nadškofa Rož-
mana preden se ukra na par-
nik. Nadškof se je v kratkih
in ganljivih besedah poslovil od
zadnje skupine Slovencev v A-
meriki in jim podelil apostolski
blagoslov, kar je veljalo tudi
vsem ostalim vernim rojakom
široj Ameriki. Nato se je v
večjem spremstvu podal proti
pomolu kjer je bil parnik "Bre-
men" že pripravljen na odhod.
Parnik je odplul ob 12:30 po-
noči. Množica Slovencev je o-
stala do zadnjega na pomolu in
nadškofu z robcimi mahal v po-
klicu, želeča mu srečno pot in
na zopetno svidenje dokler ni
parnik zavil proti svojemu ci-
lju.

S tem je bil končan važen o-
domek zgodovine ameriških Slo-
vencev za leto 1935, tako tudi
važen za greaternewyorške Slo-
vence.

Nadškofa Rožmana spremlja
nazaj Rev. Jakob Ponikvar, la-
zarist iz Ljubljane, ki je brat č.
župnika cerkve sv. Vida v
Clevelandu, Rev. B. J. Ponikvar-
ja. Poročevalec.

DRUŠTVENA NAZNAJILA

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 2, Joliet, Ill.

S tem naznanjam članstvu našega društva, da se je vršila glavna ali letna seja dne 15. decembra, katere se je udeležilo lepo število članov in se je vršila v jako složenem redu. V odobri za tekoče leto so bili izvoljeni večinoma vsi stari uradniki in sicer sledeči sobratje: Fr. Terlep, predsednik; Mart Kam-bich Jr., podpredsednik; Mathew Buchar, tajnik; Felix Jannik, blagajnik; John Znidarsich, zapisnikar; nadzorniki: John Barbic Sr., Thomas Buchar in Math Vranesich; bolniš. odbor: Louis Zalelet, Joe Maren in Anton Kunstek; Joe Rakar, reditelj; dr. Joseph Zalar in dr. M. J. Ivec, zdravnika; Martin Kam-bich Sr., umesčevalec odbora; Anton Barbic, zastavonoša; — John Versay Jr. in Robert Vranesic, banderonose.

Naša prva seja v tem letu se vrši dne 19. januarja, na kateri bo umesčen novi odbor, po seji bomo pa imeli malo medsebojne družabne zabave z okrepčilom; zato ste vsi člani uljudno vabljeni, da pridete na sejo; rad bi imel, da bi bilo tudi sedaj toliko članov navzočih kakor jih je bilo na zadnji seji, ali pa še več.

S sobratiskim pozdravom vam udani

Matthew Buchar, tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 57, Brooklyn, N. Y.

Poprej ko je nastopil svoja mesta novi odbor, smo na zadnji seji dne 4. januarja slišali letno finančno poročilo. Res, da je lahko vsak član tega društva ponosen na to poročilo, ker gremo vedno na boljše in po malem naprej. Zdaj imamo že tudi nekaj denarja na banki, in smo poleg tega že ves naš dolg poravnali, katerega je bila lepa svota. Društveno premoženje na banki je zdaj večje kakor je bilo zadnje leto in to navzlec še vedno slabim časom. Iz tega je razvidno, da se člani radi in bolj zanimajo za svoje društvo. In zdaj vas pa prosim v imenu novega odbora, da bi še v bodoče tako dobro delali za društvo, ker kakor ste hoteli, imate sedaj precej mladih fantov v letošnjem odboru. Naša mladina hoče v resnici delati samo v korist društva, samo vi, starejši držite z nami in pomagajte nam, pa bomo na ta način gotovo dosegli zaželjeni uspeh.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da obhajamo letos našo 35. letnico na Belo scoto in Belo nedeljo, to bo 18. in 19. aprila. Glede tega se bomo še na eni seji bolj natančno pogovorili in o tem bom že pravčasno v Glasilu poročal. Par članov je godrdnjalo, da je s takimi prireditvami preveč dela; tega ne smete vpoštevati; vsak naj malo pomaga, pa se bo vse gladko izvršilo, saj brez dela se ne more nič doseči. Ne pozabite, dragi mi sobratje, da je naša društvo največje društvo v Greater New Yorku; zdaj šteje 117 čl. v odraslem in 24 v mladinskem oddelku, torej bi nas bilo lahko sram, če res ne moremo kaj dobrega in lepega prirediti. Vsak član naj stopi na noge, kateremu je mogoče; kateri so pa zaposleni s svojim delom, da ne morejo biti aktivni za društvo, pa naj društvu privoščijo vsaj dobro besedo, ne pa kritizirajo onih, ki delajo za društvo.

Zdaj pa še prosim člane, da bi se preveč ne razburjali, če vam novi tajnik ali blagajnik pove večji račun kot je; sami veste, da za en mesec ali dva nam bo še bolj trda predla, dokler ne pridemo malo k sebi; kar lepo nam povejte in mi hočemo še enkrat knjige pregledati tekoma meseca ter vam na prihodnji seji povrniti, če smo vam preveč računali; za slučaj pa, da se je vam premalo računalo, vam bo-

mo razliko pripisali; sami veste, da je toliko knjige pregledovati za celo leto nazaj in vse to na seji računati. Torej če je kaka napaka, pišite tajniku, ali pa pridite na sejo, pa bomo z veseljem vse uredili in poravnali, da bo prav za vas in društveno blaginjo.

Člani, katerim je nemogoče sedaj plačati, naj polico ali certifikat premenijo v razpis C. D. ali kakega drugega, potem boste imeli pri Jednoti rezervno, kar se lahko porabi za asessment da ne boste suspendirani. Tajnik vam bo dal glade tega vse pojasnilo, koliko boste plačevali na novi certifikat.

Tukaj navajam imena in naslove treh važnih uradnikov in sicer: Predsednik je Jack Zagar 94-98 94th St. South Ozone Park, L. I., tajnik Joseph J. Klun, 9040 70th Drive Forest Hills, L. I., blagajnik Joseph Zagar, 581 Seneca Ave., Ridgewood, Brooklyn. Če imate kako važno zadevo glede društva, lahko tajniku telefonirate in sicer rabite št. Boulevard 8-8384.

Sedaj imamo dva naša sobrata na bolniški postelji; Jos. Baroniza in Michael Majetič; obema želim, da bi kmalu okrevala.

K sklepu vas uljudno vabim in prosim, da bi se udeležili prihodnje seje dne 1. februarja v velikem številu; pridite torej na pomoč novemu odboru.

S sobratiskim pozdravom,

Joseph J. Klun, tajnik.

Društvo Vitez sv. Mihaela, ods. 61, Youngstown, O.

S tem naznanjam svim članom (cam) našega društva, da se bude naša redovita sjednica vršila u nedeljo 19. januarja točno u 2 sata posle podne u navadnim prostorijam. Zato vas molim sve člane i članice, da se udeležite iste, jer čete moći čuti izvješće nadzornog odbora za cjelu prošlu godinu, koliko smo primili i koliko smo isplatili. — Zato je svaki član (ca) dužan da dođe na ovu sjednicu, da čuje ovo izvješće.

Društvo vas molim, da svi ovi člani (ce), koji su dužni društvu više od jedan mjesec, da nešt uplatite na istoj sjednici. Sve one člane (ce), koji se ne jave na istoj sjednici, ja moram da vas suspendiram, to je moja dužnost, jer tako naša pravila kažu.

Uz bratski pozdrav,

Imbro Mavracich, tajnik.

Društvo sv. Janeza Evangelista št. 65, Milwaukee, Wis.

Vabilo na domačo zabavo

Naše društvo priredi domačo zabavo v nedeljo, dne 19. januarja v Tomšetovi dvorani; začete ob treh popoldne.

Tem potom vabimo v prvi vrsti vse člane in članice našega društva, tako tudi vsa sobratstva in sestrstva društva v Milwaukee in okolici, da bi se udeležila te zabave. Posebno pa naj velja to vabilo našemu članstvu, kajti sklenjeno je bilo na zadnji letni seji, da vsak član plača 50c v društveno blaginjo, če se udeleži te zabave ali ne, torej je za vas, člane boljše, da se te prireditve udeležite; zabava bo v korist društvene blaginje, torej je dolžnost vsakega člana, da se iste udeleži. Na veselo svidenje prihodnje nedelje!

Odbor.

Društvo Marije Pomagaj, št. 78 Chicago, Ill.

Tem potom prijazno vabim vse naše članice, da se udeležijo prihodnje naše redne mesečne seje v nedeljo, dne 19. januarja točno ob dveh popoldne v cerkveni dvorani sv. Štefana. Na tej seji vam bodo nadzornice podale in poročale trimesečni račun.

Na zadnji seji je bil veš naš stari odbor soglasno izvoljen tudi za leto 1936.

Ponovno prosim članice, ki so zaostale s svojim asessen-

tom, da pridete in nemudoma poravnate svoj dolg, kajti društvena blaginja ne more za vas čakati, torej storite svojo dolžnost brez posebnih opominov.

K sklepu vas še enkrat uljudno vabim, da se udeležite naše prihodnje seje; po seji bo malo prigrižka. S sestrskim pozdravom,

Pauline Kobal, tajnica.

Društvo sv. Genevieve, št. 108, Joliet, Ill.

Vabilo na igro in zabavo

Kot običajno vsako leto priredi naše društvo kako zabavo v mesecu januarju; tako se pripravljamo na kaj takega tudi letos in sicer bo ta prireditev v četrtek, dne 23. januarja zvečer v Slovenia dvorani. Program bo jako zanimiv, pri katerem bo nastopilo več nam že dobro znanih igralc. Poleg igre bo na programu še več drugih lepih točk, ki bodo gotovo vse zanimale. Začetek bo točno ob osmih zvečer, kajti po igri sledi ples, tako da bo zabave za stare in mlade.

Dekleta, ki se za to prireditev trudijo, želijo in pričakujejo, da se vse članice udeležite tega večera. V imenu odbora vas tudi jaz uljudno vabim, tako tudi vse glavne uradnike in uradnice KSKJ, ki se bodo isti čas nahajali v Jolietu na zborovanju. Tako vabimo tudi vse uradnike in uradnice raznih društev iz Jolietu in Rockdale, sploh vse cenjeno občinstvo iz teh dveh mest. Ako ne bo preslabo vreme, pridite nas obiskat tudi iz drugih bližnjih naselbin, La Salle, Aurora, prav vesele in hvaležne vam bomo za to.

Končno prosim naše članice, da mi vse vrnete one tikete, posebno pa knjižice za posteljno cedejo (quilt) do 23. januarja zvečer, ker jih bom omenjeni večer pobirala pri vratih. Če pa morda katera še ni dobila teh tiketov, naj se zgasi pri kateri društveni uradnici, če hoče.

Se enkrat prav prijazno vabim vse članice in cenjeno občinstvo na to našo prireditev.

Za društvo:

Antonija Struna, tajnica.

Društvo Marije sv. Rožnega Venca, št. 131, Aurora, Minn.

Tem potom pozivljam vse članstvo našega društva, da se za gotovo udeležite prihodnje redne mesečne seje v nedeljo, dne 19. januarja ob devetih popoldne.

Morda se bo kateri izgovarjal: "Kaj čem hoditi na sejo, saj itak ne bo nič posebnega ali važnega, saj sem bil na zadnji letni seji? Če bom živ in zdrav, bom tudi letos ravno tako naradil, da grem samo na letno sejo; pa je dobro." — Dragi mi sobratje! Tak izgovor ni nikakor na mestu; društvene seje so vse važne, posebno v sedanjih kritičnih časih, ko se težko plačuje naše asessmente. Na zadnji glavni seji ste bili skoro vsi navzoči, torej tudi znate, kakšen društven zapisnik ste si uredili in to mislim posebno zaradi ene točke, ki se tiče začetka iz društvene blaginje za asessment. Ravno ista točka lanskega leta je veljavna tudi za letoš. Ne smem roci, da je kateri drugi sobrat ni vpošteval, ampak tajnik in blagajnik se nista ravnala po sklepu zapisnika in sta kar na svojo roko zalagala Jednoti asessment za nekatere člane iz društvene blaginje; to se je vršilo na zaupanje in poštenost posameznih prireditelj članov in v korist napredka društva; torej ni pravilno, da bi društveni odbor kršil točko zapisnika, katere je določilo članstvo na glavni seji. — Torej pridite vsi na prihodnjo sejo dne 19. januarja, kjer bo prečitani in šele sprejeti zapisnik zadnje glavne seje. Dalje boste tudi slišali natančno finančno poročilo zadnjega leta, da boste na ta način vsi znali, kako obstoji naša društvena blaginja. Na prihodnji seji pride-

na dnevni red tudi važna zadeva zaradi naše društvene blaginje. Torej pridite vsi, brez izjeme!

S sobratiskim pozdravom,

Anton Caglar, tajnik.

Društvo sv. Ana, št. 134, Indianapolis, Ind.

Vabilo na društveno zabavo.

Na decembrski seji smo sklenili, da priredi naše društvo družaben večer in sicer dne 19. januarja ob 5. uri. Imele bomo večerjo, domače klobase vseh vrst s prikuho. Vstopnice bodo samo po 25 centov.

Sklenjeno je bilo, da naj se pošlje vsaki članici po pet vstopnic, da jih vsaka skuša prodati, ako se tega družabnega večera udeleži ali ne; vsaka članica mora pomagati, da dosežemo več uspeha na tej prireditvi. Torej drage mi sestre, prosim vas, da agitirate za isto in se iste tudi za gotovo udeležite! Torej na veselo svidenje prihodnje nedelje zvečer!

S sestrskim pozdravom,

Mary Dugar, tajnica.

Na dnevni red tudi važna zadeva zaradi naše društvene blaginje. Torej pridite vsi, brez izjeme!

S sobratiskim pozdravom,

Anton Caglar, tajnik.

Društvo sv. Ana, št. 134, Indianapolis, Ind.

Vabilo na društveno zabavo.

Na decembrski seji smo sklenili, da priredi naše društvo družaben večer in sicer dne 19. januarja ob 5. uri. Imele bomo večerjo, domače klobase vseh vrst s prikuho. Vstopnice bodo samo po 25 centov.

Sklenjeno je bilo, da naj se pošlje vsaki članici po pet vstopnic, da jih vsaka skuša prodati, ako se tega družabnega večera udeleži ali ne; vsaka članica mora pomagati, da dosežemo več uspeha na tej prireditvi. Torej drage mi sestre, prosim vas, da agitirate za isto in se iste tudi za gotovo udeležite! Torej na veselo svidenje prihodnje nedelje zvečer!

S sestrskim pozdravom,

Mary Dugar, tajnica.

Društvo sv. Valentina, št. 145, Beaver Falls, Pa.

S tem prosim one člane in članice, ki se niso udeležili naše letne seje, da naj pridejo za gotovo na prihodnjo sejo dne 12. januarja, tako naj pridejo tudi vsi drugi člani in članice. Na tej seji boste slišali čitanje zadnjega zapisnika, ker so pri nas sedaj velike premembe, kakor so bile zadnje leto; pridite, da se boste znali ravnati po sklepih zapisnika decembrske seje, kar je veljavno za celo leto 1936 da ne bo potem kakih morebitnih neprilic pri društvu.

Znano mi je, da navadno isti člani, ki sploh ne pridejo na seje, po seji hodijo okrog po hišah, kjer kaj radi kritizirajo in ugovarjajo temu, kar se je na seji sklenilo. Ali bi ne bilo lepše, da bi prišli na sejo in ondi povedali svoje točke, toda samo take, ki so v korist društva ali članstva, šele na tak način bomo napredovali.

Tako vas tudi prosim, da bi mesečne asessmente bolj točno plačevali v tem letu kakor ste to vršili lani, kajti iz društvene blaginje se ne bo za nobenega več zalagalo za asessment, potem si posledice lahko predstavljate, če ne boste imeli asessmenta plačanega.

Na zadnji letni seji so bili izvoljeni vsi stari odborniki in sicer sledeči: predsednik Ignac Miladin, podpredsednik Mihael Pavlišč, tajnik Peter Starasinih, 76 Beaver St., Fallston; zapisnikar Tomo Pavlenich, blagajnik Frank Brozich, finančni odbor: Frank Flajnik, Katarina Shutej in Thomas Pavlenich Jr. Polniška obiskovalca sta: Jakob Kuzma, Box 221, West Bridge-water, Pa., in Barbara Flajnik, 226 Beaver St. Fallston; zdravnik dr. L. B. Miller, 3rd Ave., in 14th St. New Brighton, Pa.

Dasiravno še malo pozno, vsem tem potom vsemu članstvu našega društva prav veselo in srečno novo leto. S pozdravom,

Peter Starasinih, tajnik.

Društvo sv. Ana, št. 150, Cleveland, Ohio.

Na naši zadnji glavni letni seji je bil ponovno izvoljen ves stari odbor in sicer: duhovni vodja Rev. J. J. Oman, predsednica Mary Miklavčič, podpredsednica Theresa Glavič, tajnica Mary Pucell, blagajničarka Josephine Mulh, druga tajnica in zapisnikarica Frances Lindic, nadzornice: Stephanja Moxie in Anna Tekavcic, vratarica Antonija Cesnik, banderonosilka Antonija Debelak, zastopnice za SND Mary Miklavcic in Theresa Lekan, zastopnice za Kulturni vrt in skupna društva Josephine Mulh in Mary Pucell, zastopnice za slovensko šolo Theresa Lekan in Mary Pucell, zdravniki dr. Perko, dr. Skur in dr. Folin.

Hvala članicam za tako lepo udeležbo pri letni seji in za tako lep red. Prosim vas, da bi se tudi prihodnje seje dne 19. januarja v velikem številu udeležili; na tej seji bo prečitani letni račun, tako da bi boste tudi dale vedeti, za katere bolnišniške podpore se hočete zavarovati in še nekaj drugih točk bo za rešiti. Pridite vse!

S sestrskim pozdravom,

Mary Pucell, tajnica.

Društvo sv. Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O.

Cenjenim članicam našega društva se tem potom naznanja, da se ne bo asessment pobiral na tretjo nedeljo kakor se je to delalo dosedaj. Namesto 3. nedelje se bo pobiralo tretji ponedeljek zvečer med 6. in pol osme ure v dvorani stare šole sv. Vida. Prošene ste vse članice, da vpoštevate to spremembo. Pobiralo se bo tudi vsakega 25. v mesecu kakor dosedaj in to od 6. do 8. ure zvečer. Članice se pozivlja, da so točne pri plačevanju asessmenta, ker je bilo sklenjeno na seji v januarju, da se pod nobenim pogojem ne zalaga za nobeno. Torej če ne boste imele plačalo, mi ne bo mogoče drugega storiti kakor vas suspendirati, in za časa suspendacije pa naj vam bo znano, da niste deležne nobenih podpor in tudi ne smrtnine ako se pripeti nesreča. Le točne bodite pa bo za vse prav.

Sporočam vam tudi, da nas je meseca decembra zopet obiskala bela žena smrt in vzela seboj v večnost našo dobro znano in priljubljeno članico Josephine Drensek dne 14. dec. Sosestra Drensek je bolehalo že dalje časa, a vendar so se užlostila naša srca ko je prišla vest da nas je zapustila. Bila je skrbna žena in mati in dobra članica našega društva. Soproj ji je umrl pred par leti. En sin je padel v svetovni vojni, šest otrok pa žaluje za njo, trije sinovi in tri hčerke. Zapuščata tudi sestro Matildo Tomaž, in več drugih sorodnikov. Vsem ostalim izrekamo naše iskreno sožalje, nam njenim sestrkam pa bo ostala v blagem spominu in bomo molile za njo, dokler se ne snidemo nad zvezdami. Bog ji daj večni mir in pokoj, in večna luč naj ji sveti.

Sporočam tudi, da bo naše društvo priredilo veselico dne 23. maja, za kar si že sedaj vse zabeležite ta dan, da se gotovo udeležite te veselice društva, ker sklenjeno je bilo tudi, da vsaka članica plača vstopnico, in to če se udeleži ali ne. Več o veselici pride v prihodnjih izdajah našega Glasila.

Iskren pozdrav,

Marija Hochevar, tajnica.

KEmore 0728-W.

lep red. Prosim vas, da bi se tudi prihodnje seje dne 19. januarja v velikem številu udeležili; na tej seji bo prečitani letni račun, tako da bi boste tudi dale vedeti, za katere bolnišniške podpore se hočete zavarovati in še nekaj drugih točk bo za rešiti. Pridite vse!

S sestrskim pozdravom,

Mary Pucell, tajnica.

Društvo sv. Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O.

Cenjenim članicam našega društva se tem potom naznanja, da se ne bo asessment pobiral na tretjo nedeljo kakor se je to delalo dosedaj. Namesto 3. nedelje se bo pobiralo tretji ponedeljek zvečer med 6. in pol osme ure v dvorani stare šole sv. Vida. Prošene ste vse članice, da vpoštevate to spremembo. Pobiralo se bo tudi vsakega 25. v mesecu kakor dosedaj in to od 6. do 8. ure zvečer. Članice se pozivlja, da so točne pri plačevanju asessmenta, ker je bilo sklenjeno na seji v januarju, da se pod nobenim pogojem ne zalaga za nobeno. Torej če ne boste imele plačalo, mi ne bo mogoče drugega storiti kakor vas suspendirati, in za časa suspendacije pa naj vam bo znano, da niste deležne nobenih podpor in tudi ne smrtnine ako se pripeti nesreča. Le točne bodite pa bo za vse prav.

Sporočam vam tudi, da nas je meseca decembra zopet obiskala bela žena smrt in vzela seboj v večnost našo dobro znano in priljubljeno članico Josephine Drensek dne 14. dec. Sosestra Drensek je bolehalo že dalje časa, a vendar so se užlostila naša srca ko je prišla vest da nas je zapustila. Bila je skrbna žena in mati in dobra članica našega društva. Soproj ji je umrl pred par leti. En sin je padel v svetovni vojni, šest otrok pa žaluje za njo, trije sinovi in tri hčerke. Zapuščata tudi sestro Matildo Tomaž, in več drugih sorodnikov. Vsem ostalim izrekamo naše iskreno sožalje, nam njenim sestrkam pa bo ostala v blagem spominu in bomo molile za njo, dokler se ne snidemo nad zvezdami. Bog ji daj večni mir in pokoj, in večna luč naj ji sveti.

Sporočam tudi, da bo naše društvo priredilo veselico dne 23. maja, za kar si že sedaj vse zabeležite ta dan, da se gotovo udeležite te veselice društva, ker sklenjeno je bilo tudi, da vsaka članica plača vstopnico, in to če se udeleži ali ne. Več o veselici pride v prihodnjih izdajah našega Glasila.

Iskren pozdrav,

Marija Hochevar, tajnica.

KEmore 0728-W.

Društvo Marija Pomoč Kristjanov, št. 165, West Allis, Wis.

Naznanjam članom in članicam našega društva sklep zadnje seje, da priredimo maškerašno veselico dne 22. februarja, to bo na soboto zvečer v Fr. Kraljevi dvorani. Zdaj imate torej še mnogo časa na razpolago, da se lahko dobro pripravite za to veselico. Za najlepše maskirano osebo bo določen krasen dobitnik, tako pa tudi za najbolj originalno ali raztrgano maskaro. Do dneva te veselice boste že še kaj več čitali na tem mestu.

Ze po naši zadnji seji sem prejela vabilo od društva Združenih Slovanov, št. 226 JSKJ na njih veselico, vrščo se v soboto dne 18. januarja v S. S. Turn dvorani, ko bodo proslavili svojo drugo obletnico. Torej prosim članice, katere imate čas, pridite k meni ali pa k predsednici; zberemo se ob 6:30 zvečer, kajti ob 7. se prične zabava omenjenega društva.

Zdaj pa prosim članice, katere boste plačale društvenega zdravnika, da to storite ta mesec ali pa na prihodnji seji dne 2. februarja. Tako vas tudi prosim, da se prihodnje seje 2. februarja udeležite v lepem številu kot dosedaj, na ta način

bomo vedno kaj več dobrega ukrenile za napredek društva.

K sklepu se moram pa vsem stariim odbornicam lepo zahvaliti, ker ste bile vedno tako dobre delavke za društvo in to so: Mrs. J. Windishman, 7-letna predsednica, hiva in zopetna podpredsednica J. Certalich, zapisnikarica Miss Jos. Imperl; nadzornice: Fannie Komar, Stephanie Windishman in Mrs. Victoria Martens. Bog naj vam plača vsem skupaj za vaše dobro delo, in da bi nam še v bodoče šle rade na roke in nam pomagale. Tako tudi iskreno želim, da bi šle vse članice na roke naši novi predsednici, sestri J. Schlosar, kajti ona je bila že tudi naša predsednica pred sedmimi leti in je vedno vneta za društvo.

S sestrskim pozdravom,

Mary Petrich, tajnica.

Društvo sv. Jožefa, št. 169, Cleveland, O.

Leto 1935 je bilo gotovo eno izmed najbolj uspešnih let za naše društvo od svojega obstoja. Navzlec slabim delavskim razmeram je isto napredovalo v vseh ozirih ker smo v tem letu zopet pridobili lepo število novih članov in članic, nekaj nad 100. Tako smo tudi naš delokrog v označenem letu razširili. Naj omenim samo dva bolj važna koraka v tem oziru. Tako smo organizirali KSKJ. kadete, o katerih se je že precej pisalo in poročalo v javnosti. Na našem zadnjem pikniku so ti kadetje prvič javno nastopili v splošno zadovoljnost vseh udeležencev. Pred štirimi meseci smo si pa organizirali svojo lastno godbo, katero tvori večina sama iz izvežbanih godbenikov.

Ta dva nova oddelka našega društva bosta imela skupno prireditve v Slovenskem Domu na Holmes Ave. in sicer dne 26. januarja, kar bo nekaj povsem posebnega in novega za nas. Naši mladi kadetje bodo nastopili s prostimi vajami in petjem ter s kratko igro, naša godba bo pa priredila ob tej priliki svoj prvi koncert; vstopnina je samo 50c, kar gotovo ni veliko za tako obširen program. Čisti prebitek je namenjen za nabavo uniform za kadete in za godbo. Ker bo ta prireditev res nekaj posebnega in ker se bo porabilo čisti prebitek za tako potrebne uniforme kadetov in godbenikov, zato prav prijazno apeliram na članstvo našega društva, da se v običnem številu udeleži te prireditve. Prav iskreno se vabi tudi ostalo občinstvo iz Greater Clevelanda; saj tu gre za korist naše naselbine.

Navzlec temu, da je bila velika udeležba na naši glavni seji, vseeno je še dosti našega članstva manjkalo, katerim torej niso znani gotovi sklepi omenjene seje. Za danes vam naznanjam važno točko, namreč, da smo povišali društveni upravni asessment za 5c mesečno, torej se bo od sedaj plačevalo v ta sklad 15c namesto 10c.

Prva seja v tem letu se vrši jutri večer, 16. jan. ob 7:30. Na tej seji bo umesčen odbor za tekoče leto; prosim vas, da se te seje udeležite v velikem številu.

Bratski pozdrav,

Lawrence Leskovec, preds.

Društvo sv. Helene, št. 193, Cleveland, O.

Tem potom opozarjam vse naše članice, da storijo svojo dolžnost in pridejo na sejo jutri dne 16. januarja, kjer bo podano letno poročilo.

Pojasniti vam moram tudi to, da sem popolnoma suha ali bankrotna z blaginjo, torej ne bom v tem letu absolutno za nobeno založila. Mogoče bo ta ali druga rekla: Saj tajnica ve, da mora pošteno plačala, torej bo gotovo še zame založila. — Vse se dobro zavedate in znate, da morate plačati, torej to tudi izvršite! Zakaj bi se ne navadile točnega in rednega plačevanja, pa ne bi bilo treba tajnici hoditi okoli s

težko zavestjo v srcu, če bo zadostni assessmenta nakolektala, kajti Jednota ne čaka in hoče imeti svoje, če ne pa sledi za take malomarne članice suspendacija.

Jaz upam, da boste vse cenjene članice vzele te moje besede za resno in da boste redno svoj assessment plačale, saj sem vam vsak dan na razpolago na domu; vedno ste dobro došli, torej ne odlašajte, da ne boste suspendirane!

Na tej seji se boste tudi spoznale z novimi uradnicami, ki so bile izvoljene na zadnji letni seji in sicer: duhovni vodja Rev. V. Virant, predsednica Alice Grosel, podpredsednica Mary Zallar, tajnica Margie Kogovshek, blagajničarka Frances Rovel, zapisnikarica Ursula Rossel, zapisnikarica Ursula Rossel, Jennie Koželj, Josephine Gršek, nadzornice: Gertrude Zal-dina; vratarica bo ona, ki pride zadnja na sejo; zdravnika Dr. Perme in Dr. Skur.

Ker je to moj prvi dopis v tem letu, želim še enkrat vsem našim članicam srečno in zdravo novo leto 1936. Na svidenje na seji!

S pozdravom,

Margie Kogovshek, tajnica.

Društvo sv. Družine, št. 207, Maple Heights, O.

Letna seja našega društva je bila povoljno obiskana; veliko je bilo važnih točk, katere so se v lepem redu rešile. Razmotrivalo se je tudi glede poškodninskega sklada in članstvo našega društva je glasovalo, da je pri volji plačati še več v poškodninski sklad, da se s tem izogne izrednih naklad ter da operacijska odškodnina ostane kakor do sedaj.

Naše društvo bo obhajalo februarja meseca desetletnico svojega obstanka, zato je bilo sklenjeno, da se ob tej priliki priredi zabavni večer in sicer 8. februarja zvečer, na 5087 Stanley Ave. Opozarjam člane že sedaj, da na omenjeni večer naj ne bo nobeden odsoten, enako vabim tudi sosedna ter newburška društva, da nas obiščejo ta večer, ker pripravljamo odbor že sedaj skrbi in vam zagotavlja, da boste vsi dobro postreženi; vstopnina je tudi nizka, samo 25c. S to vstopnino bo dobil vsak primerno večerjo. Sklenjeno se je bilo tudi, da mora vsak član plačati eno vstopnico, če se udeleži veselice ali ne. Vstopnice se dobijo pri tajniku.

Odbor za leto 1936 je sledeč: Predsednik Frank Stavec st.; podpredsednik Frank Perko, tajnik Louis Kastelic, 5087 Stanley Ave., blagajnik Joseph Legan, zapisnikar Anthony Sterzaj. — Nadzorni odbor: preds. Antonia Legan, Frank Stavec ml., in John Lipnos, zastavonoša John Hochevar, društvena zdravnika dr. A. J. Perko, 3496 E. 93rd St. in dr. J. J. Folin, 1116 Union Ave. Seje se vršijo kakor doslej, vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne na 5151 SCharles St.

Č

Baragova Zveza

Baragova Zveza ima namen:

1.—Razširjati med verniki zanimanje za neutrudljivo misijonsko življenje škofa Baraga in za njegovo gorečo delo med paganskimi Indijanci.

2.—Napeljevati vernike k posnemanju njegove velike ljubezni do Boga in do bližnjega in njegovega pobožnega čiščenja Marije, Matere božje.

3.—Razširjati med verniki goreče zasebne molitve do Boga, da bi On v svojem neskončnem usmiljenju uslišal naše ponižne prošnje, in dodelil veliko milost, da bi mogli enkrat škofa Baraga častiti kot blaženega v nebesih.

Za nadaljna pojasnila se obrnite na uradnike Baragove Zveze:

Rev. John Plevnik, predsednik, 810 N. Chicago St., Joliet, Illinois.

Rev. P. Odilo Hajšek, OFM, tajnik, Box 464 Decker Ave., Johnstown, Pa.

Rev. M. J. Hiti, pomožni tajnik, 810 N. Chicago St., Joliet, Illinois.

Rev. P. Alexander Urankar, OFM, propagandni urednik, 1852 W. 22nd Place, Chicago, Ill.

Vsak dar v ta namen Baragove Zveze bo hvaležno sprejet. Članarina Baragove Zveze za društva znaša dva dolarja, za posameznike pa en dolar in se pošilja na: Rev. M. J. Hiti, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Stepic, zaštopniki Kluba zapadnih društev: Josip Ziganti, Ignatz Stepec in Anthony Stepec. Seje se vršijo vsako prvo nedeljo v mesecu v starem prostoru.

S pozdravom,
Josephine Ziganti, tajnica.

Društvo sv. Patrika, št. 250, Girard, Ohio

Vabilo na plesno veselico

Naše društvo, ki je bilo šele lansko leto ustanovljeno, priredi v soboto, dne 22. februarja, na Washingtonov rojstni dan plesno veselico v Slovenskem Domu na N. State St. Na to prireditve ujdno vabimo vse naše domače Jednotarje in iz okolice: Youngstowna, Barbertona, Pittsburgha, Clevelanda in Collinwooda; vsi boste iskreno dobro došli! Godbo bodo imeli v skrbni Kristoff bratje iz Clevelanda. Ples se začne ob 7:30, vstopnina samo 25c.

Iz Velikega Clevelanda pričakujemo cel bus udeležencev na to našo prireditev, za kar bomo prijateljem našega društva zelo hvaležni, saj Girard ni tako daleč od vas. Navzili se boste svežega zraka, da boste lahko plesali. Torej na veselo svidenje! S pozdravom,

Mary Kambic,
društvena poročevalka.

DOPISI

Clinton, Iowa. — Cenjeno uredništvo: — Lepa vam hvala, ker večkrat pišete kaj o življenju in delovanju našega vrlega ameriškega slovenskega škofa Friderika Barage, in našega nekdanjega gospoda kaplana v Metliki. Ko je pred svojim odhodom v Ameriko slovo jemal v Metliki, je vse za njim jokalo. Tako mi je pripovedovala moja stara mati. Ko je pa prišel Baraga kot ameriški škof na obisk v Metliko, so ljudje skupaj hiteli, ker so ga hoteli vsi videti. Upam, da bo za nas, Metličane, v nebesih priprošnjik; saj smo ga posnemali; mi Metličani smo kasneje prišli za njim semkaj v Ameriko, od tukaj mu bomo pa sledili v nebesa; Bog da, da bi se tamkaj zopet z njim sestali. S pozdravom,

Maria Tancik,
215 — 25 Ave.

Barberton, Ohio. — Društvo sv. Jožefa št. 110 in društvo sv. Srca Marije št. 111 KSKJ priredita banket dne 18. januarja v dvorani "Domovine" in sicer v počast okrog 70 novo pristoplim članom in članicam teh društev, prid bljenih v minulih podpredniški kampanji. Pričakuje se, da bo ta večer nekaj posebnega.

Naša slovenska fara sv. Srca Jezusovega je imela svojo zadnjo prireditev v letu 1935 na Silvestrov večer. Vprizorjena je bila po našem Dramatičnem društvu slovenska igra "Pastirji in kralji." Ista vsebuje začetku stari zakon, človeško bedo, ki željno pričakuje odre-

šenika. — Oznajenje Marijino. — Pastirji pri svojih čredah, ko se jim prikaže angel in naznani, da nocoj je bil rojen Izveličar. — Trije modri, ki so prišli molit Jezuska, a so grešili pravo pot in dospeli na dvor kralja Heroda. Herod se zelo prestraši te novice. Zvezda se zopet modrim prikaže ter jih dovede do betlehemske štalice.

Ljudje so bili jako zadovoljni z igro. Nekateri so mi povdarjali: Torej vendar se zopet enkrat vidi resnične slike, kakor se je godilo pred 1935 leti. Res, da v evangelijih vse to breme, ampak ko človek vidi na svoje lastne oči, ga kar v srcu presune. Nekdo mi je omenil, da je tudi videl to igro v nekem gledališču v drugem jeziku, pa da je bila naša igra ravno takaka in scenerija tudi. Pomisliti je treba, da v gledališču nastopajo izkušeni igralci, pri nas pa igrali priprosti delavci. Pri tem ne naredi vse energična duša velja, ampak mora biti tudi prava verska zavest v srcu.

Tudi jaz moram pohvaliti naše igralce in pevke in pevce, saj so bili prav vsi na mestu. Enako se zahvaljujem vsem igralcem in vsem drugim, ki so mi šli na roko pri učenju. Nekaterim je petje zelo ugajalo, drugim pa igra, da so bili zelo zadovoljni. Tudi udeležba od strani občinstva je bila jako zadovoljiva, kajti že dolgo časa ni bila dvorana tako polna. Samo tega se ne morejo ljudje pri nas privaditi, da bi prišli pravočasno k prireditvi, kar povzroča zamudo na odru, ali pa nekateri prireditve zamudijo, da ne vedo vsebine cele igre.

Dne 10. decembra smo imeli v svoji sredini prevzisenega ljubljanskega nadškofa dr. Rožmana; saj je bilo o tem tudi že v tem listu nekaj poročano; toda ta obisk je bil preveč pomemben, da bi bil vreden samo enkratnega poročila.

Ko so naš častiti g. župnik Rev. Medin letos v cerkvi podal celoletno poročilo o fari, so pri tem omenili, da je bil največji zgodovinski dogodek v tem letu 1935 ta, ko nas je ljubljanski nadškof obiskal in pri tem vodil 40 urno pobožnost v naši cerkvi. Torej v resnici častno! Naj gre torej zahvala torej oni osebi, ki je prišla na to idigo, da se je povabilo ljubljanskega cerkvenega vladiko semkaj v Ameriko; dal Bog, da bi dočakali še več takih veselih dogodkov in da bi se nas domovina še večkrat na sličen način spomnila.

Vsem članom in članicam naše Jednote in vsem čitateljem tega lista želim srečno in uspešno novo leto. S pozdravom,

Frances Smrdel,
Dr. Krščanski žena in mater,
Pittsburgh, Pa.

Pittsburgh, Pa. — Tem potom naznanjam vsem našim članicam, posebno onim, ki se niste udeležile zadnje letne seje, da se je isto preložilo za mesec ja-

nuar in sicer na 19. t. m. Vzrok preložitve je bila premajhna udeležba da bi se zamogla tako važna seja vršiti, katere bi se morale udeležiti vse članice brez izjeme. Drage mi sestre! Pri našem društvu je zdaj 153 članic, pa vas pride samo par na sejo. Žalostno! Ne vem, kaj je temu vzrok? Vaše urednice so se tekom leta mnogo trudile za društvo in za cerkev ter za vse, za kar je bilo potrebno. To je težko brezplačno delo in samo za božji lon.

Da bo prihodnja seja uspešna, zato vas prosim, pridite vse brez izjeme; samo bolezen je izjema. Na tej seji boste slišale celoletno računsko poročilo in boste tudi volitev novega odbora na dnevnem redu. Pridite vse, in si izvolite odbor po svoji volji. To naznanilo čitate v našem Jednotnem Glasilu kot ste čitate sličnega lanskega leta v št. 42. Upam, da se boste držale mojih besed.

Naš imenik v tajniških knjigah se ni prenešen za novo leto; še je nekaj takih, ki niso prispevkov plačali; storite to sedaj, da ne boste suspendirane; čakala vas bom samo še do prihodnje seje; jaz se moram držati točk v pravilih, katere ste same potrdile. Pozurite se s plačevanjem zdaj, ko je že zadnji čas, ker novi imenik mora biti v redu spisan. Držite se svojih obljub ob pristopu v društvo in svoje lepe prisrge.

Naznanjam vam tudi, da bomo imele skupno spoved 18. januarja, sv. obhajilo pa na nedeljo, 19. januarja med osmo sv. mašo.

Vsem našim članicam želim v letu 1936 zdravje, zadovoljnost in veliko božjega blagoslova.

Pozdrav,
Magd. Widina, tajnica.

VABILO NA KONCERT

Lorain, O. — Tukajšnji Hrvatski pevski zbor "Zagreb" bo obhajal 100letnico znane hrvatske in jugoslovanske himne — "Lepa naša domovina" z lepim koncertom dne 26. januarja ob 7:30 zvečer v Slov. Nar. Domu. Kakor znano, je navedeno himno zložil hrvatski rodoljub Antun Mihanović, uglašil jo je pa Josip Runjanin.

Jugoslovani v Lorainu bomo meli zopet lepo priliko ta večer poslušati krasne slovenske in hrvatske pesmi, katere bodo zapeli naši fantje Zagrebčani pod vodstvom našega vrlega pevovalca Matije Novčiča. Program bo zelo bogat s petjem in neko predstavo. Zato priporočam Slovencem, Hrvatom in Srbom, da se udeležite tega koncerta v polnem številu. Vstopnice pred koncertom lahko dobite v Slov. Nar. Domu.

S pevskim pozdravom,
Frank Posavec.

KOLENDAR "AVE MARIA" ZA LETO 1936

Prejeli smo na ogled Kalendar "Ave Maria" za leto 1936. Izšel je v navadni koledarski obliki, kakor vsako leto, in to že XXVIII. letnik. Na načelni strani ga krasí lepa slika Marije. Za tem sledi koledarski del, ki je lepo in okusno opredeljen. — Za tem sledijo zanimivi zgodovinski in leposlovni spisi: "Še zadnji pozdrav!" p. Aleksander; "Spomini na prevz. nadškofa Rožmana," p. Bernard OFM; "Naš največji dan," p. Hugo; "Stoletnica Pirčevega prihoda v Ameriko," p. Hugo; "Generalni vikar Janez Ev. Mozetič," dr. J. L. Zaplotnik; "Dež," Marin Miha; "Na predvečer srebrnega jubileja," p. Salezij; "Pametnice ameriškega gromovnika," p. Aleksander; "Sovražnik," A. Adamič; "Hleb," A. Adamič; "Križem kraljestva Križa," p. Hugo; "Oče in sinovi," A. Adamič; "Valerija," Waal — I. P.; "Rev. Simon Lampe OSB, sedemdesetletnik," p. Hugo; "Dva prijatelja," Marin Miha; "S. Marija Sebastijana Neuwirt, O. svetlo polt kot Evropci. Tema polt izvirja le deloma od vetra, v bovine," A. Adamič; "Penzioni-

sti," A. Adamič; "Evharištične Lilijs," F. Alojzij Medec; — Na tem sledi imenik slovenskih duhovnikov, posvetnih in redovnih, imenik slovenskih župnij in sol ter imenik podružnic slovenskih šolskih sester. Koledar krasí nebroj lepih nabožnih in drugih slik.

Na koncu koledarja pa sledi poseben dodatek h koledarju — "Vrščé slovenskega rožmarina," vsebuje 32 strani lepih pesmi izpod peresa pesnika p. Aleksandra Urankarja.

Radi navedene bogate vsebine letošnjega koledarja "Ave Maria" prav toplo priporočamo vsem, da si letošnji koledar nabavijo, dokler zaloga ne poide. Stane s poštnino vred 50c in se naroča od "Ave Maria," Box 608, Lemont, Ill. V Clevelandu, O., se dobijo navedeni koledarji v knjigarni Jos. Grdina na 6121 St. Clair Ave.

Davorin Volavšek:

Kako molijo Tibetanci

"Om ma-ni pad-me hum!"
"Oho," bo vzkliknil ta ali oni čitatelj, "to se glasi skoraj tako kakor naš: rija, rija, šviga, švaga, vun! ali pa kakor moli naša Milenca: "Oce nas, kel si nebesih, daj nam kluh!"

Prav imaš, prijatelj, kajti zgoraj navedene besede so najnavadnejša molitev Tibetancev v starodajnem jeziku sanskritu in pomenijo: "Oj ti biser v lotosovem cvetu, amen!" ali pa po drugi razlagi: "Bodi pravi, krasno cveteci lokvanj!"

Kakor vidimo, niti učenjaki niso na jasnem glede pomena navedenih besed, še manj pa jih razumejo seveda Tibetanci. Molijo pač mehanično kakor Milenca, ko izgovarja vsako jutro še miže svoj "Oce nas..."

Preden govorimo kaj več o veri in molitvi Tibetancev, moramo vedeti, kdo so Tibetanci, kje žive in kakšna je njih domovina.

Ta se imenuje Tibet ter je na zemlji največja in najvišja planota, ki leži sredi Azije in meri 1.200.000 kvadratnih km. Dasi je torej skoro petkrat večji kot Jugoslavija, ima vendar komaj 6 in pol milijona prebivalcev. Planota je visoka 3 do 5 tisoč m; vanjo poseza do 7500 m visoko gorovje Kvenlun, a na jugu jo obdaja najvišje gorovje na svetu, Himalaja. Njen zapadni del je brez stalnih rek in ima obširna slana jezera. Podnebje je celinsko, z vročimi poletji in ostrimi zimami. Padavin dobiva planota zelo malo, snega pade malo. Vzhodni del planote je rodovitnejši od zapadnega. V okolici Lhasse, glavnega tibetskega mesta, v višini 3630 m, torej v višini, v kakršne leži pri nas večen sneg, uspevajo še pšenica, grah, krompir, bob itd. Pa tudi drugod ni planota brez življenja, nasprotno: polna je življenja povsod, kjer poganja le borna trava iz zemlje. Jaki, ki so jih že udomačili in ki nadomestujejo navišje govejo živino, nadalje divji osli, antilope, volkovi, medvedi in razni glodalci se gonijo včasih v ogromnih čredah po obširnih planotah.

V južnem Tibetu je prebivalstvo večinoma stalno naseljeno in se peča poleg živinoreje tudi s poljedelstvom, na severu pa žive v klobučastih jurtah pastirji ali nomadi, ki potujejo s čredami iz kraja v kraj. Tibetanci so primeroma vejica ogromnega mongolskega plemena, ki mu pripadajo med drugimi Kitajci, Japonci in sosedje Tibetancev — Mongoli v ožjem pomenu besede. Po visokosti telesni moči in resnosti se odlikujejo od ostalih mongolskih narodov. Polti so v obče rume, ki pa postane pri delovnih slojih na obrazu in rokah popolnoma temna, dočim imajo premožnejši sloji skoro tako svetlo polt kot Evropci. Tema polt izvirja le deloma od vetra, v večji meri pa od nesnage, ki se

nabira na obrazu in rokah. Se temnejšo polt imajo žene, ker si mažejo obraz in roke z mastjo in drugimi pridatki, ki naj varujejo kožo pred ostrimi vetrovi.

Življenje tibetskih nižjih slojev je precej borno. Njih glavna hrana je poleg sira in mleka čepni čaj, ki velja po vsej srednji Aziji za plačilno sredstvo ali denar. Dobivajo ga iz Kitajske v zameno za sol. Pripravlja se iz čajnih odpadkov, ki se stisnejo v opečno obliko. Ta čaj ne služi toliko za pijačo nego za jed. Kuhajo ga skupno z ječmenovo moko, soljo, s rovim maslom, mlekom itd. Za Evropeca baje ta godlja ni, toda použiti jo mora, če se mu tudi obrača zelodec, ker ne sme žaliti gostitelja. Vsakemu gostu nalije namreč gospodinja za prvi pcdzavr v leseno skledico, kakršno nosi vsak Tibetanec vedno na vrvič krog vratu, vročega opečnega čaja. Gost vzame nato od gospodarja žličko moke in jo strese v čaj. Srečen tisti, ki ume moko zmesiti v cmok, da laže zdrzne po grlu kakr napol sirovi lep, ki sicer nastane. Premožnejši sloji uživajo tudi meso, dasi jim njih vera prepoveduje ubijati živali. Klanje in pobijanje živali je dovoljeno le posebnim kastim (posebnemu stanu).

Za kurivo uporabljajo Tibetanci posušeno blato domačih živali, ker se les le težko dobi in je zelo drag.

Čprav je pokrajina zelo bogata najrazličnejših rud in draguljev, vlada v njej vedno v obče revščina, kakaj od naravnega bogastva imajo Tibetanci le malo dobička, ker jih le preveč izkoriščajo Kitajci in mnogštevilni samostani.

To bi bil kratek opis Tibeta in njega prebivalcev. Omenjeno naj bo le še, da je Tibet že izza prastare dobe delno odvisen od Kitajske. Za kratko dobo je prišel leta 1900 pod rusko pokroviteljstvo, čeprav so preprečili Angličani sestanek ruskega prestolonaslednika, poznejšega carja Nikolaja II., s tibetskimi cerkvenim in obnem posvetnim vladarjem. Rusija je izgubila to pokroviteljstvo, ko so pridli Angličani leta 1904 kot prvi Evropeci do glavnega mesta Lhasse in prisilili tibetskega cerkvenega glavarja, Dalai-Lamo, k begu. V novejši dobi je postal Tibet dobro znan po spisih slavnega raziskovalca srednje Azije, Sven-Hedina.

Sedaj pa se vrnilo k veri in verskim obredom Tibetancev! Tibet je pod kitajskim okriljem stoječa budhistična cerkvena država. Vladajoči stan so menihi — svečeniki — lame, ki živijo v samostanih in tudi izven njih. Vsaka osma oseba je menih. Dasi je tudi precej ženskih samostanov, vendar prevladuje število menihov. Nekateri samostani so kar mesto zase s 300 do 400 stavbami in s 3000 do 7700 menih. Največji izmed njih so v okolici mesta Lhasse, v Lhasi sami pa so nasteli čez 18.000 menihov. Vsi ti menihi, lame imenovani, žive od berančenja. V samostanih se nabira ogromno bogastvo.

Tibetanci so, kakor že mimogrede omenjeno, pripadniki Budhove vere. Budha je nastopil v 6. stoletju pred Kristusom v Indiji kot oznanjevalec nove vere. Učil je, da je vse na svetu ničevno, torej tudi življenje. Rešitev človeštva je mogoča edino v uničenju hrepenenja po življenju in uživanju. Tisti, ki se je otresel in znebil vseh posvetnih poželenj, je dosegel takozvano "nirvano," to je oprostitev vsega pozemeljskega. Človeku, ki se je povzpelo do tega poslednjega cilja človeštva, se ni treba bati, da se po smrti njegova duša ponovno rodi ter preseljuje v razne živali in človeška bitja tako dolgo, da je popolnoma očiščena. Ta poslednji cilj dosežejo najlaže menihi. Od tvoj goromno število menihov v Tibetu.

Budhova vera se ni mogla v

Indiji ustaliti, toda razširila se (vojaki) v bližino mestnega olje je po vsej srednji in vzhodni Aziji. Seveda so jo povsod po njegovega ustja mogočen ograj svoje priredili in pokvarili mnogi zublji, ki je zadel lesene ugo lepih Budhovi naukov. Budtrdbe in jih užgal. Edino, v ho časte dandanes kot boga. V čemer se je razločeval ta način Lhasi je sedež najvišjega cerkvenega poglavarja, Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Budhova duša v telo pravcata "ognjena cev." V njevsakega Dalai-Lame, in sicer nem ustju se je namreč nahajavodno takoj po smrti Dalai-Lame, ki predstavlja učlovečenega tihota, s katero se je sprožil ta Budho. Po nazorih Tibetancev top. To crožje je bilo v resnici se preselil Bud

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Zbiranje vsake vrste Lestvica Kranjske-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških	
Uredništvo in upravljanje	
5117 St. Clair Avenue	CLEVELAND, OHIO
Naročnina:	
Za član na leto	\$2.00
Za poslušnika	\$1.00
Za izposojnino	\$3.00
OFFICIAL ORGAN AND PUBLISHED BY THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U. S. A. In the interest of the Order Issued every Tuesday	
OFFICE: 5117 St. Clair Avenue	
Phone: Henderson 3012	
CLEVELAND, OHIO	
Terms of Subscription:	
For members Yearly	\$2.00
For nonmembers	\$3.00
Foreign Countries	\$5.00

83

MOLITEV V KONGRESU ZDRUŽENIH DRŽAV

Že več let je lepa navada, da se pred vsakim zasедanjem ali sejo senatne in poslanske zbornice (kongresa) naših Združenih držav opravi primerno molitev za uspeh zborovanja, kar vrši posebni kaplan vsake zbornice. Take lepe navade nimajo v nobenem drugem parlamentu širom sveta, torej gotovo tudi ne v Jugoslaviji.

Povodom otvoritve drugega zasédanja 74. kongresa v Washingtonu, D. C. je dne 3. januarja opoldne senatni kaplan Rev. Barney T. Phillips D.D. opravil sledečo molitev v angleškem jeziku:

"Vsemogočni Bog, naš nebeski oče, proti kateremu strmi vsa zemlja v svojih mirijadnih oblikah, in mu z neštivilnimi glasovi prepeva veselje in slavo za odrešenje, potegni nas, svoje otroke bliže sebe v naših sedanjih stiskah, da bomo naše slabosti ojačili bliže Tvoje mogočnosti in zadobili nove moči, da bomo lahko izvrševali naše dolžnosti v bodočih dnevih."

"Tvoji usmiljenosti in oskrbi priporočamo naš narod, da bi ga Ti vodil po svoji božji previdnosti in da bomo na ta način lahko varno živeli v Tvojem božjem miru."

"Blagovoli blagosloviti našega predsednika, našega podpredsednika, člane kongresa, sodnike in vse druge, ki zastopajo vladno našo ljubljene dežele. Pomagaj jim, da bodo mojstri po sebi, in da bi bili služabniki drugih; navdihni jih, da se bodo vedno zavedali svojega visokega urada, da bi v Tvojem svetem strahu služili ljudstvu; naj pri njih vedno prevladuje pravica."

"Odstrani od njih vsako sovraštvo, ponos in predsodek ali vse, kar bi zadrževalo mir in slovo med svetovnimi narodi, da bomo na ta način kmalu zazrli zoro novega dneva našega napredka, želja in aspiracij. Naj nas preroški duh vodi proti transfiguraciji in posvetitvi našega življenja."

"Vse to Te prosimo v imenu in po zaslugi Jezusa Kristusa, sinu božjemu. Amen."

Ravno isti čas je v kongresni zbornici kaplan Rev. James Shera Montgomery D.D. molil sledeče:

"Vsemogočni Bog, naš nebeski oče. Ti, ki si svojo slavo in čast postavil v nebeske višave, navdaj naše misli zdaj ob začetku novega leta z vednostjo in umevanjem, da bomo vredni poklica in službe, kamor smo poklicani. Dodeli vsem, da bomo priznavali da si Ti Bog in da bi se s Tvojo inspiracijo posvetili delu za dosego pravičnih uspehov. Dodeli nam o Bog, da se bomo zavedali naše odgovornosti vsehposod. Dodeli nam moč, da bomo lahko spoznavali svobodo, pravičnost in čistost v zadevah, ki vodijo človeka do dobrega državljanja. Glej milostno na našega predsednika, speakerja, člane, uradnike in uslužbence kongresa. Navdajni vsakega z zavestjo modrih državljanov, in pomagaj nam, da bi delali v pravi veri, ki krepi srce in lajša korake. Naj se zgradi v naši lastni civilizaciji kraljestvo božje polno Tvoje glagolave; izčisti Babilone sovraštva in vse opresije na tej stari zemlji. Mi Te hvalimo za našo republiko, za slavno vodstvo apostolov resnice in za plemenito armado mučencev človečanstva. Nebeski oče, napolni naše domove z melodijo in mirom, in dovodi vso našo deželo do spoznanja do prave vrednosti življenja, ki je ljubezen, lepota; saj smo vsi Tvoji otroci po Jezusu Kristusu, našem Gospodu. Amen."

(Nadaljevanje s 3. strani)

ki je izdelal ogromna povečevalna stekla, zažgal baje z njimi celo rimsko brodovje, medtem ko so drugi vojaški strokovnjaki streljali z žarečimi puščicami in metali ognjene smolnate vence z metalnimi stroji, je živelo že v indijski dežel točno poznanje uničujoče demonske sile smodnika, v deželi, kjer je bilo dovolj sirovin za izdelavo smodnika: soliter so kopali v dolini Ganga, žveplo pa v severozapadni Indiji.

Saj nam sloviti indolog Sir Henry M. Elliot razlaga, da so že najstarejši Indijci zagotovo uporabljali strel, orožje s smodnikom, da so bili njihovi izstrelki eksplozivni in da so celo čas in način zaigavanja znali po volji urediti. Tako čitamo, da navedemo primer, že v najstarejši indijski epopeji Mahabharata o strojih z imenom Yantrani, ki so s smodnikom (dobesedno: "ognjeno medicino") metali v daljavo kamenite in svinčene krogle.

Kako bi bilo danes na svetu, če ne bi uporabljali Indijci takrat smodnika samo za obrambo, temveč bi si, kakor delajo Evropeci s primitivnimi narodi z njim osvojili ves svet?

V zapadne dežele je prišlo znanje o smodniku pri Arab-

vi, ki ima velikost majhnega sode, med gromom na utrube kristjanov.

V letu 1825 se vrši obstreljevanje mesta Baza v Španiji z "gromovnimi stroji," ki mečejo s pomočjo ognja železne krogle v mestni zid.

Leta 1242 pa navaja v neki knjigi angleški menih Roger Bacon še enkrat navodila za izdelavo smodnika. Zato ga smatrajo za konkurenta freiburškega meniha Bertolda Schwarza, ki je pa živel natančno eno stoletje po zgoraj imenovanem Angležu in je baje sploh izmišljena pojava.

Izum smodnika se torej ni porodil v možganih Evropecev, temveč si ga s ponosom lahko lastijo prebivalci v daljni Indiji.

Italijanski pohod v Abesinijo leta 1896

Leta 1868 so bili Angleži v Abesiniji. Čez 28 let nato pa so se začeli Italijani radi svojih prvotnih uspehov slepiti. Prav za prav slabo opremljeni, so leta 1896 vdrl v Abesinijo. Bržkone so se zanašali na to, da so bile svoj čas leta 1868 angleške čete generala Napierja prijazno sprejele. Italijani pa so prebrali, da so bili kdaj razni abesinski knezi sprti s cesarjem Teodorjem in da so Angleži javno obljubili, da ni njih namen, da bi si kaj osvojili. Angleži so tudi vso škodo poplačali s tolarji Marije Terezije, ki je še zdaj abesinski denar. Leta 1896 je bilo drugače kot tedaj. To pot so vdrl v deželo tuji osvajači. Vsa plemena so se enoglasno dvignila zoper vsiljivca. Italijanska vlada je mi-mo vsega zagrešila pa še to napako, da je imela premalo sredstev za tako podjetje in so imeli na razpolago le dvanajstino tiste svote, ki so jo leta 1868 plačali Angleži. Zatorej so se dogodki kar naglo vrstili drug za drugim. Najprej so Abesinci uničili slabotne izvidniške čete. Nato so strli poglavito laško armado, ki je napadla Aduo. Kakor poroča o tej vojni neki angleški častnik, je njegovo mnenje to, da bi se bil moral tedaj italijanski general Baratieri umakniti, a z zelene mize v Rimu so mu zapovedali, da mora napadati. S tem pa je le skrbel za nasprotnika, ki mu je že primanjkovalo živil in se ne bi bil mogel dolgo upirati proti diranju Italijanov, če bi bili počasi napadali. Angleški častnik pravi:

"Stirideset let je že skoraj minilo odtlej, vendar je današnji položaj jako podoben tedanjemu. Baratieri je čete so bile sestavljene iz novih, navdušenih prostovoljcev in nekaj čet iz domaćinov. A nedostajalo je prevoznih pripomočkov. Živil je bilo malo. Obutev je bila poparjena. Premalo je bilo zemljevidov, in kar jih je bilo, so bili netočni. In povsod je kar mrgolelo samih vohunov. Vojaštvo ni bilo vajeno podnebju in ni bilo zadosti izvežbano. Ko so nastale hujše razmere in so prišli prvi porazi, se je tudi navdušenje pogoletlo."

Mogoče bomo o letu 1935 kako so nove čete polne divjega navdušenja za vojno in ki so jih visokodoneče besede duceja ko valovi ponesli v Massano. Kako pa se bodo vedle mlade čete, ko bo prišla bridka resnica in se bo začelo trpljenje, ki se jim o njem še ne sanja ne? Ali bo navdušenje splahnilo? Ali bodo čete, ki bodo razočarane, žejne, utrujene in obupane slednjič podlegle številnim odločnim bojnim vrstam nasprotnika? Pomislimo na sličen pohod Špancev, ki so pred 10 leti vdrl v Maroko! Tedaj je Abdel Krim pometal Špance skoraj v morje. Celo Francozi, ki so z modernim orožjem odzadaj napadli Abdel Krima, so se morali presneto potruditi, da so si hrabe vstake gorske domačine mogli podvreči. Danda-

našnji bojni stroji bodo pač prinesli kak uspeh v začetku. A pokrajina, ki ima malo ali nič potov, ki je vsa v hribih, zahteva kmalu pehotnih bojev. Dan na dan mora korakati vojak v žgoči sončni pripeki med pečnatimi gorami. Za vsakim ogrom pa preži smrt nanj. Grlo je že izsušeno, vode je pa malo. Nobene noči ne moreš mirno spati. Kdor je kaj takega doživel, se zaveda, da je potrebna čim najhujša disciplina, da vojaštvo sluša in hoče iti dalje. Novaki se pa tega v nekaj mesecih ne morejo naučiti. Le na podlagi dolgotrajne tradicije se privzgojijo potrebne lastnosti za takšna vojevanja.

Legionarji, ki jih ima Francija, bi vedeli kaj povedati, kaj se pravi bojevati se z gorskimi, za svobodo svoje domovine ko zverji srditimi plemeni. In Abesinci se bodo brez dvoma borili na življenje in smrt za svobodo svoje dežele.

Iz Mussolinijeve mladosti

Današnji voditelj fašistične Italije, Benito Mussolini, je ob neki priložnosti dejal o sebi: "Vsa zgodovina mojega življenja je obsežna v mojih prvih petnajstih letih, katerih vpliv je bil zame odločujoč. Že takrat je bil moj značaj končno veljavno izdelan."

Mussolini, ali kakor mu pravijo v Italiji Duce, se je rodil 29. junija 1883 v mali vasi. Dovia v provinci Forli. Njegov oče je bil kovač, mati pa učiteljica. Kljub temu, da njegov oče nikoli ni obiskoval šole, je bil vendar vaški župan. Bil je ognjevit politik, vdan socialistični in internacionalni ideji in je zbral okoli sebe malo skupino ljudi, ki jo je policija kmalu razpustila. Oče je bil trde roke in je veroval v uspeh svoje ideje, pri vzgoji svojega sina pa je bil docela brezobziren. Mali Benito, ki je bil že kot otrok silno ponosen, je le težko prenašal tako trdo vzgojo. Že v svoji mladosti je bil bojevit do skrajnosti in je v svojem življenjepisu sam povedal, da je bil enajstkrat v zaporu v Švici, Nemčiji, Avstriji, Franciji in Italiji. V tem svojem življenjepisu pravi med drugim:

"Bil sem ničvrednež, vselej pripravljen na pretep. Vseeno mi je bilo, kdaj pridem domov z razbito glavo. Toda vselej sem se maščeval."

Kovaški vajenec

Življenje italijanskega podeželja je bilo v dobi Mussolinijeve mladosti skrajno neugodno. Sam Mussolini je prvič okusil kavo, ko je bil že 20 let star, prav takrat se je dal tudi prvič fotografirati. Meso so jedli v njegovi družini samo enkrat na teden. "Naše običajno kosilo je bilo: juha, nekoliko zelenjave in kruh," piše Mussolini. "Vsak večer smo jedli divjo endivijo, ki jo je babica nabirala po travnikih."

Od 6. do 9. leta je mali Benito obiskoval osnovno šolo v domači vasi. Obenem pa se je učil tudi v očetovi kovačnici. Toda že takrat je bilo jasno, da iz njega ne bo nikoli dobri kovač. Misli so mu venomer begale drugam, bil je zamišljen in je sredi dela obstal, pozabil na delo in na okoli leteče iskre, dokler ga ni oče na grob način zdrnil iz te zamišljenosti. Potrebno je, da vemo, da je bila mladost današnjega italijanskega voditelja silno trda, zakaj šele tako bomo lažje razumeli značaj tega moža, trdega in včasih do poslednje skrajnosti neusmiljenega. Njegov dom je bil reven, njegovo življenje trdo, mati pa, ki jo je imel silno rad, je v takratni dobi prenašala težko breme življenjskih skrbi.

Nekoč je je neki starejši deček pretepel. Prišel je domov jokajoč in potožil očetu. Toda oče ga je samo prav trdo zavrnil, povrh pa se mu še posme-

hoval, češ: "Pretepel te je in ti se nisi maščeval! Uči se, da se boš branil kakor mož, in se ne cmeril kakor ženska!" Mladi Mussolini si je ta nauk dobro zapomnil. Ves dan je brusil kamen, nato pa je šel iakot svojega sovražnika in ga dobro naklestil.

Kljub vsej trdoti in brezobzirnosti pa ga je imel oče vendarle rad. Ko je v letu 1910 umrl, mu je Mussolini napisal v častnik "Razredni Boj," ki ga je takrat izdajal v mestecu Forli: "Oče nam ni zapustil nobenih pozemskih dobrin, od duševnih zakladov pa nam je zapustil eno — idejo!"

Vaški učitelj

Mussolinijeva mati je podzvestno čutila, da je njen sin preveč nadarjen, da bi ostal v domači vasi. Po velikem pregovarjanju ji je uspelo, da je fanta končno spravila v neki kolegij, ki so ga vodili duhovniki. Kljub temu, da je bilo mlademu Mussoliniju takrat šele 10 let, je čutil, da tak kolegij pomeni zanj več, ki se je ne bo mogel privaditi. V kolegiju mu je oče superior čestokrat dejal: "Mussolini, tvoja duša je črna kakor pekel!"

Dvakrat so ga vrgli iz kolegija, ker pa je bil silno bister in priden fant, so ga na materino prošnjo spet sprejeli nazaj.

Svoje šolanje je končal v Forlimpopoli in se nato kot 18-letni mladenič vrnil z učiteljsko diplom v svojo rodno vas. Zaprošil je za mesto občinskega tajnika, ki se je bilo takrat baš izpraznilo. Toda bil je premlad in ga zaradi tega in pa zaradi njegove udarnosti niso sprejeli. Od tej priložnosti je njegov oče izjavil občinskim možem: "Nekoga dne vas bo zavoljo tega še sram."

Mladi mož je odšel spet iz vasi in je dobil učiteljsko mesto na osnovni šoli v neki sosednji vasi. Tu ni bilo življenja lahkega, zaslužek je bil prav majhen. Kljub temu pa je Mussolini pridobil mnogo prijateljev. Značilno je tudi, da se je v tej dobi začel učiti gosli.

Pohajkovanje po svetu

Kmalu pa se je Mussolini učiteljevanja naveličal in je ob koncu šolskega leta odšel v Švico z nekaj lirami v žepu. Tu je delal kot navaden delavec, dokler ni končno prišel v Lausanne, ko ni imel v žepu ničesar drugega razen male medalje z glavo Karla Marxa. V Lausani je prvo noč prebil pod mostom, tam ga je aretirali neki stražnik in so ga zaprli zaradi potepušstva. Čez mesec dni pa je že obiskoval visokošolski kurz za narodno gospodarstvo, ko je na lausanski univerzi predaval slavni italijanski narodni gospodar Vilfredo Pareto.

Zaradi pregorele agitacije pa je bil kmalu izgnan iz nekaterih švicarskih kantonov kot nevaren agitator. Potikal se je po Nemčiji, Avstriji in Franciji, kjer je bil nekajkrat zaprt. Naposled se je v Curihu srečal z rusko revolucionarko in prijateljico Lenina, Angelico Balabano, s katero je skupno prevedel dela Karla Marxa in Friedricha Engelsa v italijansko.

Vrnitev v domovino

Njegovo potikanje po svetu je kmalo šele s svetovno vojno, dasi se je vrnil v Italijo že leta 1904, ko mu je v februarju tega leta umirala v domači vasi mati. Ob tej priložnosti je izjavil nekemu kapitanu, ki mu je izrekel ob materini smrti sožalje: Spominjati bi se morali junakov, ki so s svojo krvjo zedinili in zgradili naš narod, toda še boljše bo, če si bomo prizadevali, da bomo njih vredni nasledniki. Postaviti moramo nepremagljivo trdnjavo proti barbarom s severa, ki bi radi ponižali Italijo na gol zemljepisni pojem.

V tem duhu je potem Mussolini raztel naprej. Osnova je svoj razredni borbeni list "Raz-

redna borba" in je pričel po socialistični ideji zbirati okoli sebe delavce in male ljudi.

Praznoverje v Abesiniji

Abesinija s svojimi visokimi planotami je ena sama prirodna trdnjava. Ne le, da je neizmerno težko dostopna sovražniku in da si je zato ohranila samostojnost do danes, marveč je to staro krščansko cesarstvo le tako ohranilo svojo vero. Če bi vse te visoke planote, kjer prebivajo kristjani, ne bile tako težko dostopne, bi bilo prebivalstvo navzile svoji levji hrabrosti že davno podleгло valu mohamedanstva, kakor so mu podlegle nekoč že pokristjanjene dežele severne Afrike in Nubije. Na visoki planoti je pravo osrčje Abesinije, od tod obvlada abesinski cesar vse prostrano območje svoje države.

Seveda se moti, kdor sodi, da so Etiopci takšni kristjani kakor mi. Njihova vera je čisto svojevrstna, njihovo krščanstvo je prav za prav poganstvo. Kakor povsod pri prosvitljenih narodih in plemenih, vlada tudi med Etiopci strašno praznoverje. Vsi se verujejo v dobre in slabe duhove. Haile Selassie je sicer že mnogo storil za kulturni dvig svoje države, ali vendar je vse duševno življenje še prav na isti stopnji kakor je bilo za časa slovitega "kralja kraljev" Menelika II., ki je s pomočjo Italijanov postal leta 1889 abesinski cesar in je vladal do leta 1913 ter si je s svojimi reformami pridobil častni naslov: — "oče in mati abesinskega cesarstva." Vprašajte v abesinski prestolnici kogarkoli, makar tudi inteligenta, ki je dovršil univerzo v Evropi, in povedal vam bo:

— Zlj duhovi, ki jih Abesinci imenujejo carje, so nevidni ljudje, hudobneži, ki se povampirijo. Ko je pramati Eva rodila Adamu že 30 otrok se je na lepem ustrašila, da bi jo ugneli ljubi Bog zasovražiti zaradi prevelike poltenosti. Zato je pred božjim obličjem zakrila polovico svojih otrok. Pa jo je gospod Bog kaznoval: "Tisti, ki si jih skrila, ostanejo nevidni!" Odtlej prebivajo nevidni ljudje po puščobnih samotah, v skalnatih soteskah, v zakletih pokrajinah. Da bi se maščevali na srečnejših, vidnih ljudeh, povzročajo med njimi bolezni, jim prinašajo nesrečo, kjer koli le morejo, skratka, hudobni so in nagajivi, vse slabo izvira od njih.

In kako naj se verni abesinski kristjan obvaruje pred njimi? O, dobrih sredstev ne manjka, izumili so jih domiselni duhovniki in padarji. Vsak Etiopce, možki kakor ženska, katerega koli stanu, kakor rečeno, tudi uradništvo z dovršenimi fakultetami, vse nosi okrog vratu ali ob pasu celo vrsto amuletov. Kebati, kakor jih imenujejo, so majhni svitki prtgamenta, ki jih nosijo shranjene v usnjeh in etujih ali v ličnih cizeliranih srebrnih tuljčkih. Kdor se boji česa hudega ali komur se bo to že zgodilo, gre k duhovniku, ki mu zapiše na pergamentu kak primeren rek iz starega pisma in ga podkriža s čudovitimi čarobnimi ččkami. To je dovoljeno. Ampak še vse bolj učinkoviti so ketabi, ki jih dajejo pismouki, imenovani "dabtare." To so svojeglavci, ki nimajo s cerkvijo nikakih dobrih zvez, pač pa so zaupniki zlih duhov in jih znajo prijateljsko zagovarjati. Prodajanje takih ketabov je prepovedano. Toda navzile temu ali ravno zato ni seje ma ali trznega dne, kjer se ne bi kar v množstvu uganjalo kupčevanje s ketabi.

Posebno slovite so nekatere čarovnice. V Gondarju slovi čarodějka Malkam Ajahu, ki jo smatrajo za najboljšo zaveznico zlih duhov. Njen recept za kakšno posebno hudo bolezen je, da ukaže: Bolnik mora piti juho, skuhamo iz mesa črne koze, ki je nosila na hrbtu belo liso. Primečati je treba juho črno-bele kokoši in goloba. Ko bo užival meso, mora pri tem nositi vse amulete, ki mu jih je kak brezzobi daktar zapisal z zlatim črnilom na kožo zaklane koze.

Cesar Menelik je nosil številne amulete in na dvoru je imel različne zvezdoglede. Nič čudnega, zvezdoglede in pratikarje redi danes na svojem dvoru tudi Haile Selassie in prav letos morajo silno mnogo vedeževati. Menelik se je izredno dobro vživel v običaje svojega naroda, tu je našel rast za svojo visokost in veličino. Njegovi predniki se niso ljudstvu nikoli prikazali drugače kakor zagnjeni s pajčolan in prenašati so se dali v lesenih nosilnicah, podobnih našim spovednicam. Nikdar ni abesinsko veličanstvo izpregovorilo svojemu narodu in svojim služabnikom drugače, kakor po svojem besedniku, ki se je imenovalo "affa negus," po naše "cesarjeva usta." Menelik pa je odločno presekal s takšno konservativnostjo. Po kronanju se je podal iz cerkve s tiaro na glavi peš v krogu svojih vazalov, velel je streljati s topovi in priredil je velikansko pojedino, pri kateri je stopal od mize do mize in ogovarjal veljake iz vseh krajev svoje države. Prebrisan, kakor je bil, je Menelik natančno preštudiral, kako bo s pojedino vsakemu gostu posebnost ustreget. Nekoč je bil običaj, da so v Abesiniji vsakega gosta, ki je prišel prepoznati k pojedini, ne samo pogostili s kostmi, kakor pravi rimski rek, marveč so ga duhovniki položili na klop in so ga nabirali s palicami, namočenimi v olju, da je bil ves siv. Pri Menelikovi pojedini tega niso storili. Sužnji so raznašali meso naokrog, stregli z medico, s kolači iz prosa in s pikantnimi omakami. Pri tem so morali strgo paziti na posamezne znake, ki jih nosijo Abesinci na svojih belih haljah, ki jih imenujejo šama. Kdor nosi rdečo pentljo, ta si je zbral za angela varuha Dirakoto ali Dengata, Magala ali Husina. Takšen veljak lahko je prav vse, ponuditi mu je treba vse jedi. Ostale pa je treba povprašati, kakšni so njegovi duhovi.

Stvar je resna. Mož, čigar angel varuh je Grange, se ne sme dotakniti kostrunovine. Kogar varuje Duh besede, ne sme uživati kokoši in kozjega mesa. In vsi tisti, katerih srečna usoda zavisi od duha Deho Derga, se morajo preživljati izključno le s fizičnim, graham in kruhom. Vsak pregrešek lahko rodi strašne posledice: duh Rahielo, ki je sicer doberhoten, lahko pošlje kugo, če ga razžali z uživanjem prepovedanih jedi.

Menelik je vselej, preden se je lotil kakšnega večjega načrta, dal napraviti nove amulete in je bil pri tem sila previden: pismouka, daktar, je dal za preti, ker le tako je bil varen, da ne pride v stike s kako žensko ali prelepimi mladeniči, kajti amulet ima le tedaj svojo moč, če pismouk varuje čistost. Bila je vedno pravcata obredna svečanost, kadar so cesarju merili obseg trebuha, kajti dolžina pergamenta, na katerega so potem zapisali svetopisemske reke, je morala biti natančno tako dolga, kakor je bilo njegovo veličanstvo zrejeno. Pismouk je medtem študiral kokab — to je knjigo zvezde — kjer je vse natanko popisano, kako je treba popis sestaviti. Učenjaki so dobili črnilo, s katerim je bilo treba napisati amulet: začetek in konec čarobnih rekov se mora vedno napisati s sedmimi črtili, s čudovito mešanico, ki jo uporabljajo za zdravljenje očesnih bolezni in ki postane rdeča, čim se posuši. Jedro čarobnega reka pa se mora zapisati z zlatim

da ukaže: Bolnik mora piti juho, skuhamo iz mesa črne koze, ki je nosila na hrbtu belo liso. Primečati je treba juho črno-bele kokoši in goloba. Ko bo užival meso, mora pri tem nositi vse amulete, ki mu jih je kak brezzobi daktar zapisal z zlatim črnilom na kožo zaklane koze.

Cesar Menelik je nosil številne amulete in na dvoru je imel različne zvezdoglede. Nič čudnega, zvezdoglede in pratikarje redi danes na svojem dvoru tudi Haile Selassie in prav letos morajo silno mnogo vedeževati. Menelik se je izredno dobro vživel v običaje svojega naroda, tu je našel rast za svojo visokost in veličino. Njegovi predniki se niso ljudstvu nikoli prikazali drugače kakor zagnjeni s pajčolan in prenašati so se dali v lesenih nosilnicah, podobnih našim spovednicam. Nikdar ni abesinsko veličanstvo izpregovorilo svojemu narodu in svojim služabnikom drugače, kakor po svojem besedniku, ki se je imenovalo "affa negus," po naše "cesarjeva usta." Menelik pa je odločno presekal s takšno konservativnostjo. Po kronanju se je podal iz cerkve s tiaro na glavi peš v krogu svojih vazalov, velel je streljati s topovi in priredil je velikansko pojedino, pri kateri je stopal od mize do mize in ogovarjal veljake iz vseh krajev svoje države. Prebrisan, kakor je bil, je Menelik natančno preštudiral, kako bo s pojedino vsakemu gostu posebnost ustreget. Nekoč je bil običaj, da so v Abesiniji vsakega gosta, ki je prišel prepoznati k pojedini, ne samo pogostili s kostmi, kakor pravi rimski rek, marveč so ga duhovniki položili na klop in so ga nabirali s palicami, namočenimi v olju, da je bil ves siv. Pri Menelikovi pojedini tega niso storili. Sužnji so raznašali meso naokrog, stregli z medico, s kolači iz prosa in s pikantnimi omakami. Pri tem so morali strgo paziti na posamezne znake, ki jih nosijo Abesinci na svojih belih haljah, ki jih imenujejo šama. Kdor nosi rdečo pentljo, ta si je zbral za angela varuha Dirakoto ali Dengata, Magala ali Husina. Takšen veljak lahko je prav vse, ponuditi mu je treba vse jedi. Ostale pa je treba povprašati, kakšni so njegovi duhovi.

Stvar je resna. Mož, čigar angel varuh je Grange, se ne sme dotakniti kostrunovine. Kogar varuje Duh besede, ne sme uživati kokoši in kozjega mesa. In vsi tisti, katerih srečna usoda zavisi od duha Deho Derga, se morajo preživljati izključno le s fizičnim, graham in kruhom. Vsak pregrešek lahko rodi strašne posledice: duh Rahielo, ki je sicer doberhoten, lahko pošlje kugo, če ga razžali z uživanjem prepovedanih jedi.

Menelik je vselej, preden se je lotil kakšnega večjega načrta, dal napraviti nove amulete in je bil pri tem sila previden: pismouka, daktar, je dal za preti, ker le tako je bil varen, da ne pride v stike s kako žensko ali prelepimi mladeniči, kajti amulet ima le tedaj svojo moč, če pismouk varuje čistost. Bila je vedno pravcata obredna svečanost, kadar so cesarju merili obseg trebuha, kajti dolžina pergamenta, na katerega so potem zapisali svetopisemske reke, je morala biti natančno tako dolga, kakor je bilo njegovo veličanstvo zrejeno. Pismouk je medtem študiral kokab — to je knjigo zvezde — kjer je vse natanko popisano, kako je treba popis sestaviti. Učenjaki so dobili črnilo, s katerim je bilo treba napisati amulet: začetek in konec čarobnih rekov se mora vedno napisati s sedmimi črtili, s čudovito mešanico, ki jo uporabljajo za zdravljenje očesnih bolezni in ki postane rdeča, čim se posuši. Jedro čarobnega reka pa se mora zapisati z zlatim

(Dlje na 6. strani)

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1895.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Telefon v glavnem uradu: Joliet 21048; stanovanja gl. tajnika: 9448
Solventnost: aktivnega oddelka 103.39%; mladinskega oddelka 201%
Od ustanovitve do 30. nov. 1935 znaša skupna izplačana podpora \$5,762,527

GLAVNI ODBORNIKI:

Predsednik: FRANK OPEKA, 26-10th St., North Chicago, Ill.
Prvi podpredsednik: JOHN GERM, 817 East O St., Pueblo, Colo.
Drugi podpredsednik: MATH PAVLAKOVICH, 4729 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
Tretji podpredsednik: JOSEPH LEKANS, 196-22nd St., N.W., Barberton, O.
Četrti podpredsednik: GEORGE NEMANICH, SR., Box 701, Soudan, Minn.
Glavni tajnik: JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomočnik tajnika: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Glavni blaginjak: LOUIS ZELENKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: REV. JOHN PLEVNICK, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Vrhovni zdravnik: DR. M. P. OMAN, 9411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

N. A. D. Z. O. R. N. I. O. D. B. O. R.

Predsednik: GEORGE J. BRINCE, 718 Jones St., Eveleth, Minn.
I. nadzornik: LOUISE LIKOVICH, 9527 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
II. nadzornik: FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.
III. nadzornik: FRANK FRONCHER, 8911 W. National Ave., Milwaukee, Wis.
IV. nadzornik: MARY HOCHER, 21241 Miller Ave., Cleveland, O.

P. I. N. A. D. Z. O. R. N. I. O. D. B. O. R.

FRANK GOSPODARICH, 212 Scott St., Joliet, Ill.
MARTIN SHUKLE, 811 Avenue A, Eveleth, Minn.
RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.

P. O. R. O. T. N. I. O. D. B. O. R.

JOHN DECMAN, Box 529, Forest City, Pa.
AGNES GORISEK, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.
JOSEPH RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.
GEORGE PANCHUR, R. F. D. 4, Chardon, Ohio.
WILLIAM P. KOMPARE, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Vsa pisma in denarne zadeve, vključno s Jednoto, naj se pošiljajo na glavna tajnika JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročila pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Dr. Fr. Jaklič:

Naš človek pod abesinskim višavjem

Misijonar dr. Ignacij Knoblehar

Sredi minulega stoletja je v Sudanu pod abesinskim višavjem ob Belem Nilu prodiral naš človek. Ni mu bilo za zemljo in njeno skrito bogastvo, ampak le za blagor zapuščenih in izrabljenih črncev, da jim prinese božično blagovest ter pomaga zatreti sramotno početje Arabcev, ki so obkoljevali zamorske vasi in krepki zamorski rod prodajali v sužnost. Bil je prvi bel človek, ki je prodrl skoro do ravnika (ekvatorja); za njegove znanstvene zapiske se bo narodopisna znanost trajno zanimala. Apostolski provikar dr. Ignacij Knoblehar je bil to.

1. Doba priprave za misijonstvo

Bil je kmetski sin iz Skocijana na pri Mokronogu. Mehka, vesela in početa Dolenjska nam ga je torej dala. Bil pa je ves tih, resen in zamišljen v svoje načrte, ki jih je previdno snoval, potem pa z železno vztrajnostjo izvajal. Kadar je spre govoril o njih, mu je zablesčalo oko in mu je glas navdušeno zapel.

Zgodaj ga je zavabila cesta. V Kostanjevico, Celje in Novo mesto je šel po izobrazbo. Kot petošolec je slišal Barago govoriti o misijonih in se je navdušil zanje. Rad je prebiral njegova misijonska poročila iz indijskega ozemlja. Zadnji dve leti gimnazije in dve leti bogoslovja je dovršil v Ljubljani, nakar se je s krvavečim srcem odrgal od domovine, da gre v Rim, v misijonski zavod Propagando.

Pa ni bil sprejet. S poučevanjem se je moral preživljati. Zraven je poslušal na vseučilišču predavanja iz bogoslovja in iz vseh drugih ved, ki bi mu ugnela koristiti, na bodočih misijonih. Zanimal se je za jezike in se jih je 15 priučil. Na ponovno prošnjo je bil vendarle sprejet na Propagando in je v marcu leta 1845 bral novo mašo; 26 let je tedaj imel. Potem si je pridobil še bogoslovni doktorat, da bi pred oblastmi po misijonih nekoliko lažje nastopal.

Jezuit o. Ryllo je bil vendarle takrat postal predstojnik Propagande. S Knobleharjem in s tremi drugimi duhovniki je naredil načrt, iti ob Nilu v osrednjo Afriko spreobčati in reševati zamorce. Za Sudan se je osnoval apostolski vikariat. Ryllo je postal njegov prvi provikar.

Da se privadi južnemu podnebnju, je naš Knoblehar šel za osem mesecev h katoliškim Misijonim pod Libanon. Od tam je rojal v Sveto deželo po blagovest za težko delo, ki si ga je naložil.

2. Doba uspešnega delovanja in snovanja

Leta 1847 se je Knoblehar v egiptovski Aleksandriji sešel z ostalimi štirimi misijonskimi tovariši. Po ladji na jadra so počasi pluli po Nilu. Knoblehar je že iz doma ljubil naravo in je dobro poznal egiptosko zgodovino, zato mu je potovanje po Nilu bilo še bolj zanimivo. Gledal je mesta z lepimi hišami. Opazoval pa je tudi kmetijske kočice, narejene iz blata ali iz sežgane opeke, zidec pod vitkami palmami ali ob mošejah s koničastimi minareti. Gledal je zagorele Arabce in tudi že prve črnce. Ob Nilu je na gosto stalo papirovo trsje. Iz dalje so ga pozdravljale žolte puščavske gore s svojimi vzvišenim mokrom. Nad njim se je pelo modro, brez oblačno nebo. Ob sončnem zatonu se je čudil vijolični barvi, ki je legla na pešene sipine. Kmalu je zasijal srebrni rog lune, obdan z velikimi južnimi zvezdami. Zjutraj je iz rožne zarje vstajalo sonce v toliki krasoti, da so ga stari Egiptjani molili kot vrhovnega boga Ra. Ob njegovem vzhodu vsa puščava zardeva v veselju.

Knobleharjevo dovtznetno oko je cpazovalo vse to in se radostno iskriilo ob misli, da gre mnogi črncev seznanjat s Stvarnikom vse te trpke krasote. Gledal je Egipt "dar Nila", deželo faraonov in Egiptovskega Jožefa, o katerem je slišal že v Skocijanu. Videl je ponosne piramide. Spominjal se je, kako je v Egiptu že v prvih stoletjih zakraljevalo krščanstvo in so nastali prvi samostani. Sedaj pa trdo vlada nad deželo mohamedanski polmeseč. Nepoučeno ljudstvo se v molitvi obrača proti Mekki, odkoder jim je došlo zasužnje, raznarodjenje in vsestranski zastoj.

Pet mesecev so mladi misijonarji potrebovali, da jih je ladja preko Kaire pripeljala v prestolico Sudana, v Kartum, ki je šele pred nekaj desetletji bil ustanovljen. V Kartunu so ustanovili prvo misijonsko postajo. Važen čin za krščanski napredek Afrike!

Zal, da je o. Ryllo zaradi podnebnja in prestanih uporov že naslednje leto 1848 umrl. Vodstvo misijonskega vikariata je prešlo na Knobleharjeve rame. Bilo je to v najbolj neugodnem času. Revolucija, ki je zadivila skoro nad vso srednjo Evropo, je misijonstvu odvzela skoro vse dohodke. Ze je Propaganda v Rimu sklenila naše misijonarje poklicati domov. Pa jih je Knoblehar ohrabil in tudi Propagando pomiril. Tako je rešil novi misijon. Kmalu nato se iz Evrope tudi iz drage mu Slovenije, začeli prihajati redni prispevki. Misijonarji so tudi obdelovali vrt in s tem nekoliko

laglje preživljali sebe in svoje črne gojence, ki so jih nakupili na trgu sužnjev v Kartunu. Od teh dečkov, namenjenih za bodoče apostole svojih rojakov, so spoznavali jezik, vero in navade zamorskih rodov.

Ko je bila kartunska misijonska postaja za silo urejena, jo je Knoblehar prepustil tovarišem, sam pa se je odpravil dalje proti jugu po Belem Nilu. Pridružil se je državnim egiptoskim ladjam. Plule so med močvirji, ki so se žalostno raztezala pod obzorje. Na teh močvirjih se bomo preživljal rod črnih Šilukov. Obrežje Nila je golo, le tu pa tam sameva grmič ali nizko drevo. Ob vodi je Knoblehar gledal krokodile, ki so kakor hodi ležali na obrežju, ob prihodu ladje so se pa razmajali in hiteli v belkasto vodo.

Ko se je lažjeje s Knobleharjem pripeljal v ozemlje zamorskega rodu Barijcev, je že bilo izven države turškega Egipta. Sudan se ni bil pod Anglijo, črnci so v njem še živeli v neodvisni svobodi. Visoko gorji proti Albertovem jezeru je Knoblehar s tovarišema določil prostor za bodoči misijon Sveti Križ. Ondotnim prebivalcem je srednje veliki, resno modri in blagi Knoblehar — ali kakor so ga imenovali, "Abuna Soliman" (naš oče Salamon) — tako ugal, da so si ga želeli obdržati za poglavarja.

Pa še dalje je Knoblehar hotel. Ni ga plašilo ne vroče sonce, niso ga izmučili roji muh in komarjev, ki ponoči mučijo potnike, ako nimajo gostih mrež s seboj. Bili Nil rije tam pod Abesinijo med blikom, na katerem gnezdi na tisoče pticovk tkačev. Na večer se je pred Knobleharjevimi dovtznetimi očmi svetilo na tisoče in tisoče hroščev ter oživljalo enolično strugo, kakor da so se zvezde neba ujele v zibajoči trs. Grilčki so peli, nočne ptice se oglašale. Tu pa tam se je iz daljave oglašal doneč boben Barijcev, ali pa se je zlokobno svetlil ogenj goreče, na pol suhe trave, visoke preko glave. Prispeli so do zloglasnih Nilovih brzic.

Črnci so po vaseh ostrmeli ko so prvič videli bele ljudi in njih ogromne ladje z jembori in jadrji. Plaho so se umikali v svoje kočje z nizkim podzidjem iz blata in s koničasto streho. Vrata v zamorsko kočjo so majhna, oken pa sploh ni, da ni noč ter mušic in komarjev. Koča je polna dima, drugače je pa snažno v njej. Ob stenah visi orožje in nakitje. Okrog stancvanjske kočje so kašče in druge zgradbe, vmes pa dvorišče iz stolčne ilovice, na katerem se med perjadjo love otroci in pod gostim drevjem delajo odrasli. Kadar je Knoblehar razpotegnil harmoniko, so zamorci radovedni prihajali iz koč, očarani po njenih glasovih in živahnih slovenskih napevih. Ko so videli, da ti prišleci niso lovci na sužnje, ampak dobri ljudje, so postajali prijazni. Vendar je tajno rovanje turških agentov Knobleharju za tedaj onemogočilo ustanovitev tretje misijonske postojanke. Vrnili se je v Kartum.

3. Doba misijonskega navdušenja med Slovenci

Knoblehar je spoznal obsežnost in važnost svojega misijonskega vikariata. Odpravil se je v Evropo po podporo. Zadržal je takrat videl domovino. Hodil je po njej arabsko oblečen in govoril o črnih narodih, katerim so božanstva le predmet strahu in se jih zato le boje, časte jih pa ne; tudi duhove poznajo le zle. Siromaki! Boje se zverji, boje se ljudi in tudi bogovi se boje. Slovensko ljudstvo je Knobleharja rado poslušalo in mu nanosilo obilnih prispevkov. — Tudi na Dunaj je šel in na dvoru dobil mnogo darov. Cesar je izposloval za njegove postojanke velike ugodnosti pri turški vladi. Na Dunaju je Knoblehar osnoval tudi dru-

štvo za podpiranje osrednjofariških misijonov, imenovano Marijina zvezda. Povsod je vnel ogenj misijonskega navdušenja. — Zlasti še med Slovenci. Duhovniki in laiki so se mu začeli priglaševati za sodelavce. Tudi v Rim je šel ter bil pri papežu kar najpriproneje sprejet. Na Propagandi se je pa moral veliko truditi, da je zopet rešil svoj misijon, ki ga je Propaganda hotela zaradi denarnega pomanjkanja ukiniti.

S seboj je v Afriko pripeljal dosti cerkvene in šolske opreme, arabsko tiskarno in mnogo poljskega orožja. Tudi denarja. V Kairu je kupil za misijon posebno ladjo in jo Mariji na čast imenoval "Moreko Zvezdo." V Kairo je prišlo za njim pet slovenskih duhovnikov - misijonarjev. Eden od njih, bivši sostrški kaplan Dovjak, je zapisal o njem: "Naš g. provikar so tako znani, da mi ni treba njih hvaliti nič pridevati. Samo toliko morem zagotoviti, da jih mora človek toliko bolj spoštovati, kolikor dalje je pri njih in kolikor dalje ima srečo, gledati njih življenje in poslušati njih govorjenje. "Bil je torej Knoblehar velik ne le po delu, ampak tudi po svetem življenju.

V Kurtumu je pet prvih zamorčev že moglo prejeti sv. krst. Kmalu nato se je Knoblehar z "Morsko Zvezdo" vnovič odpeljal na jug.

Zapet je bil torej na Belem Nilu, ki tiho polzi kakor zločin. Na plitvinah se pozibava belo ciretoči lotos, rastoč iz vode. Lepo poredko se je videla kakšna zamorska naselbina. Okrog palm ali akacij so se spreletavale lastovke. Ko so dosegli 5 stopinj severne širine, so na prijaznem gričku ob Nilu ustanovili misijon, imenovan po vasi Gon-dokoro. Po večini so misijonarji sami postavili njegove zgradbe. — Za misijonarje med črnci je še sedaj najmučnejša nezupnost ljudstva, ki je zlepa ni moč premagati. Naš Knoblehar je pa z zamorci tako znani, da so ob zopetnem prihodu "Morske Zvezde" vsi radostni klicali: "Naša ladja prihaja!" Misijonskemu škofu Geyerju je v Kanizi (severno od Gondokora) slep zamorec z navdušenjem pravil, kako dober jim je bil "Abuna Soliman". Ko je Knoblehar uredil tudi to misijonsko postojanko, se je po Nilu vrnil v Aleksandrijo, sprejel nove misijonarje. Med njimi je bil tudi blagi Luka Jeran, a se je že v Asuanu zaradi bolehnosti moral vrniti. — Dva zamorska dečka je takrat peljal s seboj v Ljubljano. Pozneje se je še enkrat odpravil v Afriko, a zopet ni zmogel.

4. Doba žrtve

Preden Bog kaki večji ustanovi podeli trajen blagoslov, tirja poprej velikih žrtve. Saj je zatrdil Učenik: "Če pšenčno zrno ne pade v zemljo in ne umrje, ostane samo; če pa umrje, obrodi obilo sadu." Tudi na Knobleharjevih sudanskih misijonih se je to pravilo božje ekonomije moralo uresničiti.

Strupeno tropično podnebje mu je pomorilo enega misijonarja za drugim. Dovjak, Milharčič, Trabant, Možgan, Kocijancič, Vurnič in njih slovenski sotrudniki-obrtniki so z nemškimi tovariši drug za drugim legali v grob. Vsaka smrtna novica o njih je Knobleharja pretresala do dna duše. Čedalje bolj osamljen je bil. Rotil je novih Boga, naj ustavi to naglo umiranje.

Bog mu je še naprej pošiljal novih delavcev v vinograd, a je tudi te kmalu klical po plačilo. Tudi Knobleharju so se začele moči majati. Da se zopet okropi, da na Propagandi zagotovi bodočnost svojim misijonom in da nabere novih sredstev in misijonarjev, je sklenil iznova potovati v Evropo. Ze v Kairu in v Aleksandriji je pa moral čakati, tako vidno je hiral. Ko se je pripeljal v Neapol je bil že ves obnemogel. Obležal je v

nekem gostišču. Nato so ga avguštinci sprejeli v svoj samostan in vse storili zanj. Začel je bruhati kri. Avstrijski poslanik ga je dobil sedečega na stolu, vsega shujšanega in slabo bognega, ko je še vedno razmišljal in govoril o misijonih, kamor se je čimprej upal vrniti. Ko je pa spoznal resnost svoje-kolo položaja, se je možato uklonil božji volji ter se svetniško pripravljal na smrt. Opravil je desetredne duhovne vaje. Pogosto se je spovedoval. Ko je bil zadnji dan nekoliko sam, je zbral zadnje moči in se ulegel na gola tla, da bi dovolj spokorno umrl. Ko so ga zopet spravili v posteljo, se je krčevito oklenil razpela in se ljubeče zrzrl v Križanega. Dne 13. aprila leta 1858, ko je v slovenski domovini cvela in pela pomlad, je dr. Ignacij Knoblehar izdihnil. Imel je šele 39 let, od katerih jih je 11 prebil v afriškem misijonu.

Pokopali so ga v neapoljski avguštinski grobnici.

Njegovi dragoceni dnevniki in drugi zapiski so deloma na Propagandi v Rimu, deloma v dunajski dvorni knjižnici. Marsikaj o njegovem delu je pa v kartumskem misijonskem arhivu, kakor je zapisal misijonski škof Geyer, predstojnik ondotnih postojank (Durch Sand, Sumpf und Wald. Herder 1914).

Po Knobleharjevi pregodnji smrti je vodstvo njegovih misijonskih postaj prešlo naglo iz rok v roko. Leta 1885 so podivjani arabski mohamedanci pod vodstvom fanatičnega derviša Mahdija pokončili vse tamonje krščanske postojanke. Leta 1898 je anglo-egipčanska armada naredila konec njih nasilju in klanju. Šele tedaj je bila deba največjih žrtve za sudanske misijone končana. Temelj je bil položen in blagoslovljen. Sedaj misijoni v Sudanu lepo uspevajo. — Lahko smo ponosni na svojega rojaka Knobleharja, ki jim je bil začetnik in duhovni oče. Zal pa, da ga še premalo poznamo. Izberne knjige o njegovem življenju in delovanju še vedno nimamo.

Reka Nil je naša draga znan-ka že iz lepih prvih šolskih let. Dvakrat draga naj nam pa bo zato, ker ob njej leže bele kosti posebnih idealnih in požrtvovalnih slovenskih sinov, Knobleharjevih sodelavcev in sotrpinov, ki so tam dali življenje za zatirani in nesrečni zamorski rod. Zrtvovali so se, da bi se tudi nad kočami nevednih poganskih črncev zaslišal božinski angelški pozdrav: "Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem!"

— ("Slovenec")

Difterija je ista v vseh jezikih

Pisr DR. JOHN L. RICE,
zdravstveni komisar mesta New York

Difterija ne napravljia nikake razlike, kar se tiče narodnosti, plemen, vere itd. Grabi svoje žrtve v vseh skupinah. Tuje-rodni starši dostikrat ne pozdravljajo z veseljem prizadevanja zdravstvenih organov, ki jih naganjajo, naj se poslužijo metod preprečevanja in zdravljenja, kakršne je uvedla zdravniška veda. Mnogo teh metod je bilo nepoznanih v starem kraju in zato so ti starši nezaupljivi. Rajši ticijo pri starih navadah starega kraja. Niso se še zavvedli, da v svrhu najboljšega zdravlja za njihove otroke so le merodajne zdravstvene navade in sploh življenjske navade novega okoliša, v katerem sedaj živijo.

Izmed zadnjih napredkov v medicinski vedi je metoda imunizacije proti difteriji ena izmed največjih dobrot za mladino. Toxoid preprečuje difterijo ali davo. V samem mestu New Yorku so injekcije toxoida znile številu smrti od povprečnih 750 na leto — tekem desetletja do 1929 — na 60 v letu 1935. Noben otrok ne bi smel

več umreti za davico, sploh noben otrok ne bi smel oboleti za to boleznijo. To je ena izmed onih maloštevilnih bolezni, ki se dajo popolnoma preprečiti.

Tudi toxoid ne pozna nikakih razlik, kar se tiče narodnosti, plemen ali vere. Daje zaščito otrokom tujerodcev, kakor otrokom tu rojenih Amerikancev.

Otroci so otroci širom sveta in otroške bolezni so enako nevarne pri vseh narodnostih. Zato je najbolj varno za vsako mater, naj bo te ali one narodnosti, da skrbi za to, da so njeni otroci obvarovani pred difterijo. Vsak otrok bi moral biti imuniziran, ko je devet mesecev star, in vsak otrok, ki je manj kot šest let star, naj bo imuniziran takoj in brez odloga. Imunizacija nastane šest do osem tednov po vcepljenju. Tako-koj vprašajte zdravnika in poskrbite za takojšnjo injekcijo. Jutri utegne biti prekasno.

Lov na krokodile v San Salvadorju

Ze štirinajst dni je, kar sem se udomačil na Olomeškem jezeru. Otoček, ki na njem prebivam, je baš toliko velik, da stoji lahko na njem hišica s vito spretnostjo oponašal glas tropsko verando, kuhinjo, vrtiček in malim dvoriščem. Nekaj velikih dreves dela senco stopiti v vodo, da bi ujel eno hišico in široki stezi, ki drži k izmed ljubkih, komaj 30 cm vodi. Dva čolna in nekoliko kan- nojev ali bongov, ozkih, gugavih čolnov indijskega izvora, ki vodo, v kateri je plaval velik so brez hrbitice, izdolbenih iz enega samega debela, omogočajo zvezo s celino. Jezero je polno rib, krokodilov in aligatorjev, med katerimi se dobe tudi taki, ki merijo več kot po tri metre. Psot tu ne smejo imeti, ker jih — kakor vse kaže — smatrajo krokodili za prav posebno poslastico in jih, če pridejo na breg vodo pit, potegnajo v vodo. Prav tako se zgodi tudi svinjam in kokošim, če se neprevidno približajo robu jezera. Moral sem se torej zelo premagovati, ko sem na poziv svojega gostitelja prvič plaval z njim na dve sto metrov oddaljeni sosedni otok. Priznati pa moram, da se nisem počutil nič kaj varnega in kar stisnilo me je pri vratu, ko sem na povratku opazil, kako nama je debel krokodil zastavil pot. Na srečo se žival ni zmenila za naju in midva sva spet srečna in zdrava priplavala na naš otok. Kajmanov, ki človeka takoj napadejo, tukaj očitno ni, aligatore in krokodile pa se lotijo človeka le tedaj, kadar so sami napadeni ali ranjeni. Pokazali so mi tu nekoliko ribičev, ki so se jim še po letih in letih poznale brazgotine od krokodilovih zob.

Zadnjič me je peljal Sebastijan, star Indijanec, v svojem iz drevesnega debela izžaganem in s sekiro obdelanem bengu na jezero. Videl sem več ploščnatih otokov brez drevoja, ki so bili pokriti z velikimi rdečimi in rumenimi cvetovi in na katerih je bilo vse polno vodnih ptic. Šele ko sva prišla bliže, sem spoznal, da na ta otok ne more stopiti človeška noga: bile so samo v veliki množini plavajoče bujne vodne rastline, ki so se skepile s plavajočimi drevesnimi debli, z vejami in s kalogo. Po enourni vožnji sva prišla do velikega gozdnatega otoka, ki je blestel v nepopisni lepoti raznih barv. Prav takšen bi se moral naslikati paradiž! Tu so bila rožnata cvetoča drevesa, popolnoma porastla z orhidejami; palme in ogromne praproti so se razprostirale v neprodno goščavo, v kateri so živele in mrgolela vsa mogoča stvarstva trop. Tu pleza zaspan leguan, velik kušcar, leno po drevesu navzgor, tam izginjata dve urni vogor in listnatemu morju. Prelepi ognjenordeči arasi letajo vrešče v dvojicah po sinjem zraku in velikanska jata papig, liritas, seda z nepopisnim hr-

pom pod vrh košate, prastare cejbe. Pelikani plavajo po vodi, kormorani se potapljajo za ribami, srebrne čaple in bele lopatke se dostojanstveno izpehajo po širokolistnih vodnih rastlinah in kvakač nas postrani zamiljeno gleda. Bujno poraslo drevesno deblo, ki je štrlelo daleč nad vodo, je bilo naravnost posejano s ptici s kačjimi vratovi, ki so začudeni, toda brezskrbno gledali na naju. Svo-jemu staremu Sebastijanu na ljubo sem ustrelil tolstega kvakača, ki je z vso silo štrbunknil v vodo. Po poku je nastopil kratek trenutek mrtvaške tišine, nato pa so se jate ptic z glasnim vrščem in trščem razbežale. Paradiž živali je bil na krut način moten. Muzajoč se, imuniziran takoj in brez odloga. Imunizacija nastane šest do osem tednov po vcepljenju. Tako-koj vprašajte zdravnika in poskrbite za takojšnjo injekcijo. Jutri utegne biti prekasno.

Na laguni med Salvadorjem in Guatemalo sem večkrat s puško streljal krokodile ali aligatore kar iz čolna. Lov ni težak, samo treba je biti zelo previden, zakaj sicer teh živali nikakor ni mogoče dobiti. Celu smrtno zadeta žival ima še vedno toliko moči, da se potopi in kje na dnu zagrizi. Na Olomeškem jezeru sem šele spoznal način lova, ki ga moram imenovati indijskega, čeprav so ga uporabljali ljudje, ki niso imeli več dosti indijske krvi v svojih žilah: prebivalstvo Salvadorja je namreč po pretežni večini belo. Indijancev je le še majhno število in še to se od dne do dne bolj kreči. Moj ljubeznivi gostitelj mi je poslal dva pri-znana loveca na krokodile, ki sta še pred zoro pristala s svojim bongom ob bregu našega otoka. Bila sta rjava, mišičasta možaka, oblečena samo v tenko volneno srajco in hlače ter pokrita s širokim slamnikom, ki se tam splošno nosi. Tudi meni so navstetovali, naj se prav lahko oblečem, da bi bil pripravljen za slučajno neprosto voljno kopel. Sedaj sem na dnu ozkega čolna, napravljenega iz drevesnega debela. Eden izmed lovec je sedel na prednji, drugi pa na zadnji konec čolna in z obrazom naprej sta s kratkim veslom prav spretno porivala čoln. Tiho je drsel čoln preko jezera, ki je bilo gladko kakor zrcalo. Vreme je bilo ugodno, kajti samo ob popolnem brezvetrju se lahko vrši ta lov. Pol ure kasneje je izšlo sonce in pred nami se je na bleščeči vodni ploškvi pokazala cela vrsta točk. Nisem bil več novinec in vedel sem, da to niso več stara drevesna debela, temveč krokodili, ki spe v vodi in od katerih se vidijo samo nosnice, izbuljene oči in nekoliko robov hrbtnega grebena. Veslali smo proti nekaterim posebno vidnim točkam in se jim približali na 15 metrov. Tedaj se je žival zgenila, obrnila glavo proti nam, se vrgla kvilsku, da se je kos za kosom pokazalo vse telo, in izginila z glavo naprej v vodi. Zdalj sta moja tovarisha z vso močjo veslala proti kraju, kjer je krokodil izginil, in šla za vodnimi mehurčki, ki so izdajali, kje žival pod vodo plava. Potem je moč na prednjem koncu čolna cilozil

(Dolge na 6. strani)

BOJ ZA PRAVICO

POVEST

opisni PR. J. MILOVANKI

"Grčar je tat! Grčar je ukradel denar! Grčar, Grčar, Grrr..." In začela je biti okrog sebe in besneti, da je bilo groza. Vsi se prestrašijo. Toda njena čuvaja sta imela vse pri sebi, kar je potreba, da se ukroti. Vrgla sta ovirnico (železno srajco) čez njo, zadržala jo dobro in odvedla nesrečnico v stran.

"Tu imate sedaj!" reče sodnik nevoljen proti Rozi obrnjen. "Kaj vam pomaga to, če vpije ona v svoji blaznosti, da je Grčar tat? Bog zna, kaj ji hodi po bolni glavi! Drugače se ni doseglo, kakor da je ta sirota, ki bi bila morda okrevala, zopet zapadla bolezn. Zda upam, da sem vama storil vse, kar sta želela, in kar sem vama mogel storiti. Moja naloga je končana. Sodilji bodo drugi!"

Na sodnikov migljaj odpelje jetničar pismonošo in njegovo ženo iz sobe.

Oba sta bila popolnoma potrti, in Roza je na glas jokala. Nobenega upanja nista imela več, da se izkaže njuna nedolžnost. Molče sta si podala roke, ko se jima je bilo ločiti.

In vendar jima je v tistem trenutku, ko so se zapirala težka vrata njihovih celic za njima, svitlala že zarja prostosti!...

XXVII.

Ko je bil sodnik z zapisnikarjem sam, začne pobirati posamezne dele listnice po tleh. Bil je jako nevoljen, da je stvar tako izpadla, in da Jerin prihod ni imel nobenega uspeha. Čemerjen je zlagal posamezne kosce skupaj, da bi listnico, kolikor mogče, spravil v prejšnji red. Toda kaj je to? Odkod se je to vzelo? Sodnik ostrmi.

Na zunanji strani vsake večje listnice se nahaja navadno čisto tesen predaleček, bolj tako zastran lepšega, nego iz kakage drugega namena, v katerega se navadno nič ne devlje in se kaj večjega tudi deti ne more. Tudi ta listnica je imela tak predaleček, in iz istega je gledal sedaj cvek, prepognjen papirček. Sodnik ga potegne začuden ven. Kaj. Da bi bil ta predaleček listnice natančneje preiskaval, to mu prej niti na misel ni hodilo. Kdo bi tudi tu kaj iskal, ko se niti z mazincem ni moglo niter. Papirček je moral biti jako skrbno vanj potisnjen, ker se je sodnik spominjal, da je bil, ko mu je prišla prvi listnička v roke, razpel tudi ta predaleček, kolikor se je sploh dalo, a mogče, da bi jo bili zapazili ker ni opazil v njem ničesar, ni kdaj pri kom."

In kolike važnosti je bil ta mali kosček papirja! Sodnik ga razgrne in se oveseli; kajti bil je deloma popisan. Čita in z novimi očmi. Na listku so bile zapisane sledeče besede: "Jeri dai 22. svečana 10 gld. A. Grčar, župan."

Grčar, ki je hotel, kakor nam je znano, en del ukradenega denarja odstopiti Jeri, bil si je takrat, ko ji je bil posilil tistih 10 goldinarjev, zapisal to na kosček papirja, in kakor taki ljudje, ki povsod radi zapišejo svoje ime, in ki nikjer ne morejo prikrivati veselja nad častjo, katero uživajo, je pristavil temu zaznamku čisto brez potrebe tudi svoje ime in besedo "župan."

Papir je vtaknil nato v tisti tesni predaleček, a pozneje, ko Jeri ni bilo treba nič več dajati, je sam pozabil popolnoma na listek, in vsled tega tudi ni niti slutil, da bi mu znalo postati to, da se je našla listnica, nevarno.

Za sodnika je bila to prevažna najdba. Prešla ga je hkrati vsa čemernost. Gotovost ni sicer imel še nobene, a vendar se mu je dozdevalo, da se uresniči, kar je domnevala Roza. Seveda ni mogel zdaj še niti

njej, niti njenemu možu kaj povedati o tem, ker se ni dalo še določiti, kako se stvar razvije. A vse je kazalo na to, da se je prišlo do jako nevarnemu človeku na sled.

Da bi ne nastale pozneje kakke dvombe, je hotel preiskovalni sodnik pred vsem natanko dognati, je li pisava na najdenem lističu Grčarjeva ali ne. Zado-stovati mu ni smelo, da je bil Grčar podpisan; kajti ta bi bil lahko tajil, in zviti, kakor je bil, bil bi se pozneje morda nalašč spakoval v pisavi. Zato je sodnik pisal na občino, v kateri je bil Grčar župan. Moral je dobiti od županstva še izpričevalo o tem, na kakom glasu sta bila pismonoša in Roza doslej. Odgovor je bil kmalu tukaj, in sicer pisan od Grčarja samega. Sodnik se je ozrl samo enkrat na to pisanje in ni dvomil kar nič več, da so te vrste pisane od ravno tiste roke, kakor one besede na tistem listku. Da pa bi temu njegovemu mnenju nihče ne ugovarjal, obrnil se je še na zvedence, ki so tako izvežbani, da iz primerjanja rokopisov z največjo gotovostjo določijo, čegava je ta ali ona pisava. Ti pa so le potrdili, kar je sodnik že sam vedel.

Ko je bilo to dognano, se je sodniku videlo primerno, da pokliče Grčarja pred se.

Grčar se ni čutil nikdar bolj varnega, kakor tistikrat, ko je dobil vabilo od preiskovalnega sodnika. Česa naj bi se tudi bal? Jera je bila blazna, Lovrenc obsojen, pismonoša in Roza pa je čakala v kratkem tudi obsodba! Mirnega srca je torej stopil na določeni dan v pisarno preiskovalnega sodnika.

"Dobro jutro, gospod sodnik!" pozdravi smehljaje se, kakor bi bil prišel k svojemu prijatelju ali znanцу, ter ponudi sodniku roko. "Kaj pa me potrebujete, gospod sodnik?" vpraša.

"To zveste takoj, samo vsedite se!"

Grčar se vsede na stol, sodnik pa poišče med tem listnico, katero je bila Jeri zadnjič tako neusmiljeno razcefrala, in katero je bil dal sodnik za silo vkup sešiti, ter reče:

"Zadnjič, ko sem bil pri vas, nisem imel listnice pri sebi, v kateri so se našli tisti trije ti-sočaki. Zdi se mi pa vsekakor se je sodnik spominjal, da je bil, ko mu je prišla prvi listnička v roke, razpel tudi ta predaleček, kolikor se je sploh dalo, a mogče, da bi jo bili zapazili ker ni opazil v njem ničesar, ni kdaj pri kom."

Grčar je bil nekaj hipcev v vidni zadregi, ko mu je pomolil sodnik listnico. Toda opomore si kmalu, kajti vzešči listnico v roko, se na glas zasmije in reče:

"No, ta je pa taka, kakor bi jo bili cigani vrgli v stran! Haha, kako je strgana in pošita. To se vidi, da je ni izgubil pošten človek!"

"To tudi jaz mislim, da jo pošten človek ni izgubil," pripomni sodnik. "Toda to, da je strgana in pošita, ne sme vas motiti; kajti strgali smo jo po neprevidnosti še le tukaj. Mislite si torej, da je cela, kakršna je res bila, ko se je našla, potem pa povejte, ali vam je kaj znana."

"Pri moji veri, nič!" reče Grčar. "Kdo naj bi kaj takega tudi poznal! V naši vasi je morda to takih listnic! Ena je takaka kakor druga!"

"Torej je ne poznate?" reče sodnik in ga pomenljivo pogleda. "Jaz sem mislil, da boste, ker ste tako bistroumen mož, takoj pogodili, čegava je!"

"Eh, čegava pa če biti, kakor pismonoše!" reče Grčar. "Saj sem vam že zadnjič povedal, kaj mislim!"

"Torej res, da ste mi poveda-

li!" pritrdi sodnik. "Samo to je čudno pri vsem tem, da ste bili poprej v tega prepričanja, da je bila Marijana dogovorjena s pismonošo. Peljali ste orožnika tja, in glejte, res se je našla tam vreča! Kako je to, da ste s tako gotovostjo obdolžili Mari-jano, in da ste potem tudi res potegnili vrečo izpod njenega svinjaka, ko je vendar dognano in ste vi sedaj sami uverjeni o tem, da Marijana ni bila udele-žena pri tatvini? Ko bi se vre-ča ne bila našla tam, no, potem bi se lahko reklo, da ste se zmotili; tako pa je videti, kakor bi bila vreča z vašo vednostjo prišla na svinjak."

Grčar ni pričakoval, da se bo govorica zasukala tako. Bil je v zadregi in obrisati si je moral znoj, ki mu je vstajal po čelu. Čutil je, da je osti sodnikovih besed obrnjena proti njemu, in akoravno je bil še vedno prepričan, da se mu ne more nič zgodi, pretresal ga je vendar ne-kak strah. Toda vedel je, da svoje zadržke ne sme izdati; za-to reče kolikor mogče mirno:

"Saj je res čudno, če se po-misli, da sem bil tisto vrečo tako iztaknil! Toda, gospod sodnik, čisti človek kaj čisto po naključju zadene! Seveda se vpraša sedaj, kdo je vrečo zanesel na Marijanin svinjak? Pa, ali ni mogče, da sta storila to v tisti noči pismonoša in njegova žena sama, ker nista vedela, kje bi drugače skrila vrečo? Ali pa ste celo Marijano izpustili pre-hitro! Kdo pa naj dokaže, da niso bili morda vsi trije zme-njeni?"

"Ali mislite?" reče sodnik in se zasmije. "To je zopet nekaj novega! Prehrisani ste res, to se mora reči!"

"Prebrisan, ali neprebrisan," pripomni Grčar, kateremu ta hvala ni nič posebno ugajala; "toda tako bo, kakor jaz pravim, in nič drugače!"

"Jaz pa sem to pot vendar malo drugih misli, kakor vi," čvrstne sodnik bolj resno. "Ali poznate morda, ker vam že list-nica ni znana, pa ta-le listek, ki se je tudi našel v listnici?"

Izreši, pomoli mu oni papir-ček tja, a mu ga ne da v roko. Grčar se skloni nekoliko naprej, in ko spozna svojo pisavo, se tako prestraši, da ne more niti besedice spraviti iz ust. Postal je bled kakor zid in jel se je tresti po vsem životu. Hkrati mu je prišlo do zavesti, da je gro zaigral. Še le čez nekaj časa vikne ves zmeden:

"To je sleparija!"

"Pa še kakšna!" pritrdi sod-nik.

"Če se je to našlo v listnici," nadaljuje Grčar s tresočim glasom, "potem je kdo, ki me so-vraži, ponaredil, mojo pisavo in moj podpis iz tega namena, da bi me spravil v nesrečo!"

"Vi torej tega niste pisali?"

"Nikdar!"

"Zvedenci pa so izjavili," pri-stavi sodnik resno in mrzlo, "da je je to pisala ravno tista roka, kakor to-le poročilo, ki sem ga prejel nedavno od vaše občine!"

"Zvedenci ne vedo nič!" kriči Grčar. "To je sama laž in go-ljufija!"

(Konec prihodnjič.)

NIKAR BITI SUZNI NEPREBAVNOSTI

Trinerjevo Grenko Vno vas reši tega

"Zahvaliti se Vam moram za Trinerjevo grenko vno. Skozi leto dni sem trpel radi neprebnosti — kar-koli sem poizkušal, je ustvarilo plin v mojem želodcu. Pred tremi tedni sem opazil vaš oglas, kupil steklenico in od prve čajne žličke ki sem ga poizkušal, je moja želodčna stitnost prešla. Bilo je kot oprostitev kamljen-cu. Moja čreva sedaj delujejo red-no kot ura in sedaj jem s slastjo. Vse-zvesti, Wallave A. Combs."

Ako trpite vsled neprebnosti, slabega apetita, zaprtice, plinov, glavobola, nervoznosti, nemirne spanja, prevelike utrujenosti, kupite si Trinerjevo grenko vno; jemljite ga red-no po eno čajno žličko pred obedo-va-njem. V vseh lekarnah.

TRINER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Joseph Triner Company, Chicago.

(Nadaljevanje s 4 strani.)
črnilom ali s krvjo. In izbrati je treba alike, ki naj krasijo a-mulet in ki so posnete po pra-starim vzorcih, da varujejo pred uroki in vobče hudobijo.

Kakšne čarobne reke zapisu-jejo danes na abesinskem dvoru, ni točno znano. Eno pa je go-tovo: da se krščanstvo v Abe-siniji zama bori s praznover-jem. Abesinske cerkve so na-vadne kolibe. Edino katedrala v Addis Ababi je nekaj vredna. Posvečena je sv. Juriju, ki je vrhovni varuh države. Tod na-okrog je največji vrvež. Av-tomobili in polnagi sužnji, voj-skaški v škrlatnih plaših, tem-nopolte ženske in umazana de-čad, gobavci in pohabljeni bera-či — vse to ustvarja v tujcu vtis, da se je zmešal srednji vek z življenjem mesta v ameriški provinci. Za katedralo prebiva Abuna, "oče naš," vrhovni po-glavar abesinske cerkve in mor-da še sam ne ve, kakšno praz-noverje je doma po visokih pian-tah, kamor morda še ni sto-pila tujčeva noga.

(Nadaljevanje s 5 strani.)
veslo, vzel v desnico poldrug me-ter dolgo harpuno s težkim že-leznim zazobkom, v levico pa klopčič lase, ki je bila zvezana z ostjo harpune. Medtem ko je veslač na zadnjem koncu čolna veslal enakomerno naprej, je prednji lovec oprezno vstal in vrgel harpuno navpično v vodo, naravnost na prednji vodni me-hurček, nato pa se hitro skril v čoln. Uspeh je bil presenet-ljiv. Voda se je krvavordeče pobarvala in nasproti se nam je poglaval krokodil s harpuno v hrbtu. Divje je otepal in grizel okrog sebe ter izpuščal ostu-den duh po moškatu. S silnim repom je tako neusmiljeno ote-pal po čolnu, da bi šibkejši čoln prav gotovo prevrnil ali razbil. Med bojem je krokodil sicer iz-gubil drog od harpune, toda ži-val je čvrsto visela na železu, ki je bilo pritrjeno na laso. Naen-krat se je krokodil potopil, toda kmalu se je zopet pokazal na po-vršini. Še enkrat je začel div-jati in vlekel je čoln za seboj. Potopil se je in ko je prišel po-tem drugič na vrh vode, je bil že čisto črnogel. Lovca sta ga potegnili k čolnu, mu vrgla laso krog gobca in ga s spret-nim noževim udarcem v hrbte-nico na tilniku ubila. Krokodi-la smo privezali na čoln in ga vlekli domov. Odrta koža je merila skoraj tri metre.

VAŽNO ZA VSAKOGA

KADAR pošiljate denar v stari kraj:
KADAR sta namenjena v stari kraj:
KADAR pošiljate koga in staro kraja:
KADAR rabite kako pooblastilo ali kako la-jeno za stari kraj se obrnite na nas
KARTE pošiljamo na vse kraje, kar koli pr-najbolji cenil in zvešča tudi za vse kraje.
Potniki se s našim posredovanjem vedno zadovolji.

Denarne pošiljke izvršujemo točno in po najnižji ceni po dnevnem kursu v JUGOSLAVIJO in v ITALIJO

2a 7 100 Din 2a 9 15 100 Lir
2a 1 35 200 Din 2a 1 35 200 Lir
2a 1 30 300 Din 2a 1 30 300 Lir
2a 1 15 400 Din 2a 1 15 400 Lir
2a 1 10 500 Din 2a 1 10 500 Lir
2a 1 5 600 Din 2a 1 5 600 Lir
2a 1 5 700 Din 2a 1 5 700 Lir
2a 1 5 800 Din 2a 1 5 800 Lir
2a 1 5 900 Din 2a 1 5 900 Lir
2a 1 5 1000 Din 2a 1 5 1000 Lir
2a 1 5 1100 Din 2a 1 5 1100 Lir
2a 1 5 1200 Din 2a 1 5 1200 Lir
2a 1 5 1300 Din 2a 1 5 1300 Lir
2a 1 5 1400 Din 2a 1 5 1400 Lir
2a 1 5 1500 Din 2a 1 5 1500 Lir
2a 1 5 1600 Din 2a 1 5 1600 Lir
2a 1 5 1700 Din 2a 1 5 1700 Lir
2a 1 5 1800 Din 2a 1 5 1800 Lir
2a 1 5 1900 Din 2a 1 5 1900 Lir
2a 1 5 2000 Din 2a 1 5 2000 Lir
2a 1 5 2100 Din 2a 1 5 2100 Lir
2a 1 5 2200 Din 2a 1 5 2200 Lir
2a 1 5 2300 Din 2a 1 5 2300 Lir
2a 1 5 2400 Din 2a 1 5 2400 Lir
2a 1 5 2500 Din 2a 1 5 2500 Lir
2a 1 5 2600 Din 2a 1 5 2600 Lir
2a 1 5 2700 Din 2a 1 5 2700 Lir
2a 1 5 2800 Din 2a 1 5 2800 Lir
2a 1 5 2900 Din 2a 1 5 2900 Lir
2a 1 5 3000 Din 2a 1 5 3000 Lir
2a 1 5 3100 Din 2a 1 5 3100 Lir
2a 1 5 3200 Din 2a 1 5 3200 Lir
2a 1 5 3300 Din 2a 1 5 3300 Lir
2a 1 5 3400 Din 2a 1 5 3400 Lir
2a 1 5 3500 Din 2a 1 5 3500 Lir
2a 1 5 3600 Din 2a 1 5 3600 Lir
2a 1 5 3700 Din 2a 1 5 3700 Lir
2a 1 5 3800 Din 2a 1 5 3800 Lir
2a 1 5 3900 Din 2a 1 5 3900 Lir
2a 1 5 4000 Din 2a 1 5 4000 Lir
2a 1 5 4100 Din 2a 1 5 4100 Lir
2a 1 5 4200 Din 2a 1 5 4200 Lir
2a 1 5 4300 Din 2a 1 5 4300 Lir
2a 1 5 4400 Din 2a 1 5 4400 Lir
2a 1 5 4500 Din 2a 1 5 4500 Lir
2a 1 5 4600 Din 2a 1 5 4600 Lir
2a 1 5 4700 Din 2a 1 5 4700 Lir
2a 1 5 4800 Din 2a 1 5 4800 Lir
2a 1 5 4900 Din 2a 1 5 4900 Lir
2a 1 5 5000 Din 2a 1 5 5000 Lir
2a 1 5 5100 Din 2a 1 5 5100 Lir
2a 1 5 5200 Din 2a 1 5 5200 Lir
2a 1 5 5300 Din 2a 1 5 5300 Lir
2a 1 5 5400 Din 2a 1 5 5400 Lir
2a 1 5 5500 Din 2a 1 5 5500 Lir
2a 1 5 5600 Din 2a 1 5 5600 Lir
2a 1 5 5700 Din 2a 1 5 5700 Lir
2a 1 5 5800 Din 2a 1 5 5800 Lir
2a 1 5 5900 Din 2a 1 5 5900 Lir
2a 1 5 6000 Din 2a 1 5 6000 Lir
2a 1 5 6100 Din 2a 1 5 6100 Lir
2a 1 5 6200 Din 2a 1 5 6200 Lir
2a 1 5 6300 Din 2a 1 5 6300 Lir
2a 1 5 6400 Din 2a 1 5 6400 Lir
2a 1 5 6500 Din 2a 1 5 6500 Lir
2a 1 5 6600 Din 2a 1 5 6600 Lir
2a 1 5 6700 Din 2a 1 5 6700 Lir
2a 1 5 6800 Din 2a 1 5 6800 Lir
2a 1 5 6900 Din 2a 1 5 6900 Lir
2a 1 5 7000 Din 2a 1 5 7000 Lir
2a 1 5 7100 Din 2a 1 5 7100 Lir
2a 1 5 7200 Din 2a 1 5 7200 Lir
2a 1 5 7300 Din 2a 1 5 7300 Lir
2a 1 5 7400 Din 2a 1 5 7400 Lir
2a 1 5 7500 Din 2a 1 5 7500 Lir
2a 1 5 7600 Din 2a 1 5 7600 Lir
2a 1 5 7700 Din 2a 1 5 7700 Lir
2a 1 5 7800 Din 2a 1 5 7800 Lir
2a 1 5 7900 Din 2a 1 5 7900 Lir
2a 1 5 8000 Din 2a 1 5 8000 Lir
2a 1 5 8100 Din 2a 1 5 8100 Lir
2a 1 5 8200 Din 2a 1 5 8200 Lir
2a 1 5 8300 Din 2a 1 5 8300 Lir
2a 1 5 8400 Din 2a 1 5 8400 Lir
2a 1 5 8500 Din 2a 1 5 8500 Lir
2a 1 5 8600 Din 2a 1 5 8600 Lir
2a 1 5 8700 Din 2a 1 5 8700 Lir
2a 1 5 8800 Din 2a 1 5 8800 Lir
2a 1 5 8900 Din 2a 1 5 8900 Lir
2a 1 5 9000 Din 2a 1 5 9000 Lir
2a 1 5 9100 Din 2a 1 5 9100 Lir
2a 1 5 9200 Din 2a 1 5 9200 Lir
2a 1 5 9300 Din 2a 1 5 9300 Lir
2a 1 5 9400 Din 2a 1 5 9400 Lir
2a 1 5 9500 Din 2a 1 5 9500 Lir
2a 1 5 9600 Din 2a 1 5 9600 Lir
2a 1 5 9700 Din 2a 1 5 9700 Lir
2a 1 5 9800 Din 2a 1 5 9800 Lir
2a 1 5 9900 Din 2a 1 5 9900 Lir
2a 1 5 10000 Din 2a 1 5 10000 Lir
2a 1 5 10100 Din 2a 1 5 10100 Lir
2a 1 5 10200 Din 2a 1 5 10200 Lir
2a 1 5 10300 Din 2a 1 5 10300 Lir
2a 1 5 10400 Din 2a 1 5 10400 Lir
2a 1 5 10500 Din 2a 1 5 10500 Lir
2a 1 5 10600 Din 2a 1 5 10600 Lir
2a 1 5 10700 Din 2a 1 5 10700 Lir
2a 1 5 10800 Din 2a 1 5 10800 Lir
2a 1 5 10900 Din 2a 1 5 10900 Lir
2a 1 5 11000 Din 2a 1 5 11000 Lir
2a 1 5 11100 Din 2a 1 5 11100 Lir
2a 1 5 11200 Din 2a 1 5 11200 Lir
2a 1 5 11300 Din 2a 1 5 11300 Lir
2a 1 5 11400 Din 2a 1 5 11400 Lir
2a 1 5 11500 Din 2a 1 5 11500 Lir
2a 1 5 11600 Din 2a 1 5 11600 Lir
2a 1 5 11700 Din 2a 1 5 11700 Lir
2a 1 5 11800 Din 2a 1 5 11800 Lir
2a 1 5 11900 Din 2a 1 5 11900 Lir
2a 1 5 12000 Din 2a 1 5 12000 Lir
2a 1 5 12100 Din 2a 1 5 12100 Lir
2a 1 5 12200 Din 2a 1 5 12200 Lir
2a 1 5 12300 Din 2a 1 5 12300 Lir
2a 1 5 12400 Din 2a 1 5 12400 Lir
2a 1 5 12500 Din 2a 1 5 12500 Lir
2a 1 5 12600 Din 2a 1 5 12600 Lir
2a 1 5 12700 Din 2a 1 5 12700 Lir
2a 1 5 12800 Din 2a 1 5 12800 Lir
2a 1 5 12900 Din 2a 1 5 12900 Lir
2a 1 5 13000 Din 2a 1 5 13000 Lir
2a 1 5 13100 Din 2a 1 5 13100 Lir
2a 1 5 13200 Din 2a 1 5 13200 Lir
2a 1 5 13300 Din 2a 1 5 13300 Lir
2a 1 5 13400 Din 2a 1 5 13400 Lir
2a 1 5 13500 Din 2a 1 5 13500 Lir
2a 1 5 13600 Din 2a 1 5 13600 Lir
2a 1 5 13700 Din 2a 1 5 13700 Lir
2a 1 5 13800 Din 2a 1 5 13800 Lir
2a 1 5 13900 Din 2a 1 5 13900 Lir
2a 1 5 14000 Din 2a 1 5 14000 Lir
2a 1 5 14100 Din 2a 1 5 14100 Lir
2a 1 5 14200 Din 2a 1 5 14200 Lir
2a 1 5 14300 Din 2a 1 5 14300 Lir
2a 1 5 14400 Din 2a 1 5 14400 Lir
2a 1 5 14500 Din 2a 1 5 14500 Lir
2a 1 5 14600 Din 2a 1 5 14600 Lir
2a 1 5 14700 Din 2a 1 5 14700 Lir
2a 1 5 14800 Din 2a 1 5 14800 Lir
2a 1 5 14900 Din 2a 1 5 14900 Lir
2a 1 5 15000 Din 2a 1 5 15000 Lir
2a 1 5 15100 Din 2a 1 5 15100 Lir
2a 1 5 15200 Din 2a 1 5 15200 Lir
2a 1 5 15300 Din 2a 1 5 15300 Lir
2a 1 5 15400 Din 2a 1 5 15400 Lir
2a 1 5 15500 Din 2a 1 5 15500 Lir
2a 1 5 15600 Din 2a 1 5 15600 Lir
2a 1 5 15700 Din 2a 1 5 15700 Lir
2a 1 5 15800 Din 2a 1 5 15800 Lir
2a 1 5 15900 Din 2a 1 5 15900 Lir
2a 1 5 16000 Din 2a 1 5 16000 Lir
2a 1 5 16100 Din 2a 1 5 16100 Lir
2a 1 5 16200 Din 2a 1 5 16200 Lir
2a 1 5 16300 Din 2a 1 5 16300 Lir
2a 1 5 16400 Din 2a 1 5 16400 Lir
2a 1 5 16500 Din 2a 1 5 16500 Lir
2a 1 5 16600 Din 2a 1 5 16600 Lir
2a 1 5 16700 Din 2a 1 5 16700 Lir
2a 1 5 16800 Din 2a 1 5 16800 Lir
2a 1 5 16900 Din 2a 1 5 16900 Lir
2a 1 5 17000 Din 2a 1 5 17000 Lir
2a 1 5 17100 Din 2a 1 5 17100 Lir
2a 1 5 17200 Din 2a 1 5 17200 Lir
2a 1 5 17300 Din 2a 1 5 17300 Lir
2a 1 5 17400 Din 2a 1 5 17400 Lir
2a 1 5 17500 Din 2a 1 5 17500 Lir
2a 1 5 17600 Din 2a 1 5 17600 Lir
2a 1 5 17700 Din 2a 1 5 17700 Lir
2a 1 5 17800 Din 2a 1 5 17800 Lir
2a 1 5 17900 Din 2a 1 5 17900 Lir
2a 1 5 18000 Din 2a 1 5 18000 Lir
2a 1 5 18100 Din 2a 1 5 18100 Lir
2a 1 5 18200 Din 2a 1 5 18200 Lir
2a 1 5 18300 Din 2a 1 5 18300 Lir
2a 1 5 18400 Din 2a 1 5 18400 Lir
2a 1 5 18500 Din 2a 1 5 18500 Lir
2a 1 5 18600 Din 2a 1 5 18600 Lir
2a 1 5 18700 Din 2a 1 5 18700 Lir
2a 1 5 18800 Din 2a 1 5 18800 Lir
2a 1 5 18900 Din 2a 1 5 18900 Lir
2a 1 5 19000 Din 2a 1 5 19000 Lir
2a 1 5 19100 Din 2a 1 5 19100 Lir
2a 1 5 19200 Din 2a 1 5 19200 Lir
2a 1 5 19300 Din 2a 1 5 19300 Lir
2a 1 5 19400 Din 2a 1 5 19400 Lir
2a 1 5 19500 Din 2a 1 5 19500 Lir
2a 1 5 19600 Din 2a 1 5 19600 Lir
2a 1 5 19700 Din 2a 1 5 19700 Lir
2a 1 5 19800 Din 2a 1 5 19800 Lir
2a 1 5 19900 Din 2a 1 5 19900 Lir
2a 1 5 20000 Din 2a 1 5 20000 Lir
2a 1 5 20100 Din 2a 1 5 20100 Lir
2a 1 5 20200 Din 2a 1 5 20200 Lir
2a 1 5 20300 Din 2a 1 5 20300 Lir
2a 1 5 20400 Din 2a 1 5 20400 Lir
2a 1 5 20500 Din 2a 1

KSKJ SOCIETIES AID NEW YORK EXTEND FAREWELL TO ARCHBISHOP

New York, N. Y.—It was with an impatient heart that the Slovenians of New York City awaited the arrival in their midst of the Most Rev. Gregory Rožman, archbishop of Ljubljana, Yugoslavia. For we here in the big city had to be contented with the last place on the itinerary of His Grace's tour of the United States, but believe it or not, it was really the most enviable place, as we enjoyed the honor of paying him due respect and honor for the last time on the American continent.

The long awaited day of His Grace's arrival in our midst finally came on the first day of the new year. During the morning of that day, the good people of New York and vicinity began congregating at the church on Eighth St. to form a welcoming party for our distinguished guest, and may I say that such a great number of our Slovenians have not been seen on Eighth St. in a long time.

Finally at 9:30 a. m. the automobile bearing His Grace from Bethlehem, Pa., arrived at the church. Here the pastor of our parish, Father Edward, spoke a few words of welcome to His Grace. The Archbishop was then welcomed to our parish by little 8-year-old Mary Grill, who spoke in Slovenian and offered His Grace a bouquet in token of the esteem and love of the Slovenians of New York.

At 10 o'clock His Grace began the solemn high Mass, assisted by the Rev. Jacob Ponikvar of Yugoslavia as deacon and the Rev. Edward Gabrenya as subdeacon. The Rev. Julius Slapsak of Cleveland acted as master of ceremonies. During the Mass His Grace delivered a forceful and inspiring sermon, which shall live in our memories throughout all the days of our lives. His Grace spoke of the grace of God and its absolute necessity for the sustenance of the spiritual life of our souls.

During the afternoon His Grace in the company of the visiting priests made a tour of the most interesting sights of New York City. During this tour they visited the Empire State Building, St. Patrick's Cathedral, Riverside Drive, Grant's Tomb, Central Park

and Battery Park. Our visitor from Europe was indeed impressed with the greatness of New York. On the day of his departure from New York, Jan. 3, the Archbishop also visited Rockefeller Center and Radio city, where from the observation tower on the 50th floor of the RCA building he viewed New York at twilight with its myriad of lights in the hush.

ARCHBISHOP HONORED GUEST AT LUNCHEON

Thirty Notables Attend Farewell Event

Through the arrangements of the Yugoslav consul-general in New York City, His Grace, Archbishop Gregory Rožman of Ljubljana, was entertained at a luncheon in the Jansen Suite of the Waldorf-Astoria Hotel on Jan. 2. The luncheon was tendered Archbishop Rožman by the Yugoslav government on the occasion of his departure from America. The guest list included the names of 30 notable figures of New York's public life, including the Yugoslav minister to Washington, Dr. Fotić; the Yugoslav consul-general in New York, Dr. Janković; Dr. Prince, professor at Columbia University and former United States minister to Yugoslavia; Mr. George Wickersham; Msgr. Lavelle, vicar general of the New York archdiocese, representing His Eminence Patrick Cardinal Hayes; Mr. Morgenthau, son of Henry Morgenthau, treasurer of the United States; Mr. James Gerard, former United States ambassador to Germany, and Mr. J. H. Flynn, general manager of the New York Times. The Archbishop was accompanied by the Rev. Edward Gabrenya, O. F. M., pastor of St. Cyril's Church in New York City.

ST. MARY'S NO. 79 TO INSTALL, HOLD ANNUAL PARTY

Waukegan, Ill.—The first meeting of the new year for the St. Mary's Society, No. 79, will be held Jan. 19 in the Mother of God School.

Officers of the society for the year 1936 are: John Cankar Sr., president; John Repp Jr., vice president; Ignac Grom Sr., secretary; John A. Cankar, recording secretary; John Hladnik, treasurer; Anton Mozina, Angie Gerchar and Pauline Treven, trustees. Mr. Cankar and Mr. Grom have held their respective offices for the past 11 years.

Installation ceremonies will be held at this meeting. Following the meeting the annual St. Mary's party will take place. Several prominent people of Waukegan and North Chicago will be present. The usual good time will prevail, with plenty to eat and drink. For those who care to dance, an accordion player has been engaged. Every member is asked to be present at the meeting, which is to start promptly at 1 o'clock.

John. Cankar.

GIRARD SOCIETY INVITES KSKJ'ERS

St. Patricks Ask Neighbors to Attend

Girard, O.—The newly organized St. Patrick's Society, No. 250, will sponsor a dance Feb. 22 at the Slovenian Hall, N. State St. So come you KSKJers, help us to celebrate this great event.

We would like to see Kay Jays from Cleveland, Collingwood, Barberton, Youngstown, Pittsburgh and vicinity.

Come, come, Kay Jays, we want you and we need you! Give us your hearty support.

Music will be furnished by the Kristoff Brothers of Cleveland. Dancing will begin at 7:30. Admission is only 25 cents.

Our chairman, Anthony Yelenc, and his committee are working hard to make this dance a success.

Mary Kambic.

OUNCE OF PREVENTION By Frances Jancer

A very ill man, who we understand, could faintly hear the melodies of the well-known celestial harp, asked his doctor what his chances were of recovering.

The doctor, a man well advanced in his profession, replied, "You'll get well all right, don't worry. Statistics show that nine out of ten people who have the disease you have pass away. Yours is the tenth case I've treated. The others all died. So, you see, you're bound to get well."

We all like our little joke, even with a doctor as the "goat," but the fact remains that doctors have done and are doing a marvelous work. In most cases a doctor always works against tremendous odds, because few people are willing to go to doctor until they are so sick they can't go on. The wonder is that doctors are able to pull as many "through" as they do.

We've all heard the old adage, "An ounce of prevention is worth a pound of cure." Doctors are coming more and more to this theory.

There is another body of people who are in harmony with this theory. They are those who work hand in hand with the great fraternal organization, the Grand Carniolian Slovenian Catholic Union. "An ounce of prevention is worth a pound of cure." What other measure is there that is more a necessity than enrolling yourself into a fraternal organization like the KSKJ. Here you receive untold benefits, benefits that you will never regret. The sick benefit, operation benefit and death benefit are only three of the greatest benefits you can derive from this Union.

Most people wait until it is too late to become affiliated with an organization of this kind. Sick people cannot be admitted into any insurance company, therefore they are also barred entrance into this organization.

Therefore, be it resolved, that each and every Slovenian in the United States of America, of the Roman Catholic Creed, become affiliated with the KSKJ without further delay.

Travels Thousands Of Miles to Become KSKJ Candidate

Gilbert, Minn.—The local KSKJ society will soon add another juvenile member in the person of Miss Vera Jaklich, who came from Europe to make her home with Mrs. Christina Kolar. The Gilbert Herald carried the following story on the prospective new member:

Miss Vera Yaklich, aged 9, who arrived Christmas Day from Yugoslavia to stay with her aunt, Mrs. Christina Kolar, was the guest of honor at a party held Sunday afternoon. About fifteen little girls were present.

Vera entertained the children with accounts in Slovenian of her life in Yugoslavia and of her trip to America. She said that although her friends all felt badly because she was leaving, she did not mind at all because, Mrs. Kolar quotes her as saying, "I knew that everything would be better in America than it was at home anyway." This is the response which Vera gives to anyone who asks how she liked coming here.

Frances Kolar, Vera's American cousin, and Vera sang songs in Slovenian and Miss Lilian Klancher, who assisted Mrs. Kolar as hostess to the children, played the piano. A lunch was enjoyed and the afternoon was spent in playing games.

The prodigy child who came to stay with Mrs. Kolar, coming all of the way from Southern Europe alone, has been a popular topic of conversation since her arrival. The children think it queer that she can not speak English and even the older people are impressed with the idea of the 9-year-old girl traveling alone for thousands of miles. Some day when she gets older, Vera will probably write a book about her childish impressions of the trip.

NOTICE

There is still time to appoint or to elect an official reporter for the society to Our Page. The official list will be published in the next issue. Will your society be represented?

The Page Must Top!
The Page Must Lead!
Our Page is Your Page!

KSKJ ATHLETIC BOARD Athletic Commissioners

Commissioner of Athletics: Frank Banich, 2015 W. 22d Pl., Chicago, Ill.
Zone 1: John Starcevic, 10820 Torrence Ave., Chicago, Ill.
Zone 2: Josephine Ramuta, 1805 N. Center St., Joliet, Ill.
Zone 3: Pauline Treven, 1229 Lincoln St., Waukegan, Ill.
Zone 4: Rose Chapic, 845 E. 146th St., Cleveland O.; Leo C. Svete, 1750 E. 28th St., Lorain, O.
Zone 5: Rudolph Maierle, 1220 W. Walker St., Milwaukee, Wis.
Zone 6: John J. Kordish, 325 Howard St., Chisholm, Minn.
Zone 7: Frances Lokar, 4908 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.; Francis J. Sumic, 222 57th St., Pittsburgh, Pa.
Zone 8: J. P. Staudohar, 1675 Gates Ave., Ridgewood, Brooklyn, N. Y.
Zone 9: Nick Mikatich Jr., 208 E. Mesa Ave., Pueblo, Colo.

WILL REPEAT BARAGA PAGEANT

St. Vitus' Parish Group Bills Performance for Wednesday

Cleveland, O.—Inspired by the recent success of the Baraga Pageant, the St. Vitus' parishioners will repeat the performance Wednesday, Jan. 15, in the Slovenian Auditorium, St. Clair Ave.

The sketch of the life of the famed Bishop Baraga was originally written in the English language, but the Slovenian translation and adaptation was presented first. The performance this week will be in the English language and should prove interesting to the younger people. The first curtain is set for 7:30 p. m. Following the performance, dance music will be furnished by Jackie Zorc's Orchestra.

The children of St. Vitus' School, under the direction of the Venerable Sisters and Director Rev. M. J. Jager, will again play a prominent role in the presentation. Proceeds will go to the parish's contribution to the Lady of the Lake Seminary of Cleveland.

Juvenile Member Praises Work of Pitt Booster Club

Pittsburgh, Pa.—My real purpose of writing this article is to give the readers of the Our Page an idea of the wonderful Pitt KSKJ Booster Club we have here in Pittsburgh.

Every year for many years past our great booster club has had a Christmas treat for the juvenile members of the KSKJ and for the pupils of St. Mary's School. This year's Christmas treat will be recorded in the history of the KSKJ for many years in the future. The reason for this is that for the first time the Pitt KSKJ Boosters held a real amateur show in the Slovenian Hall. Everyone enjoyed themselves immensely, both the contestants and the audience. There was not a very large number of contestants due to that little feeling of "stage fright," but we all hope and wish that next year we will have a larger number. Each contestant was awarded a cash prize by the Pitt KSKJ Booster Club.

I don't know that I remember the names of all the contestants, but I am going to try to name them in the way I recall them being called from the stage by the major of the amateur show, Frank Lokar, honorary president of the Pitt KSKJ Booster Club and also supreme officer of the KSKJ.

Leonard Golobic, impersonator, won the first prize. Geraldine Sambol and her brother, violin and guitar duet, winners of the second prize.

The two Babor brothers sang a Slovenian song and won the third prize.

John Hrvatin of Millvale, who has a Bing Crosby voice, was the winner of the fourth prize.

Agnes Turk, young soprano soloist, won the fifth prize.

Little Miss Hizar, singer and tap dancer, won the sixth prize, together with Frank Vrtar of Courtney, Pa., who played the guitar and sang quite an appropriate number for the day,

PITT BOOSTERS INSTALL; SET FEB. 14 AS DATE FOR SOCIAL

Pittsburgh, Pa.—The first meeting of the year 1936 of the Pitt KSKJ Booster Club was held Friday evening.

The new officers were installed at this meeting, and the first was the office of president, left vacant by the resignation of Frank J. Lokar, who had been president of the KSKJ Pitt Booster Club for two years in succession, honorary president for the past five or six years, and who has the distinction of being the organizer of the club.

JOLIET POSTPONES ANNUAL ELECTION

Hold Next Meeting on Jan. 27

Joliet, Ill.—The Joliet Boosters have postponed election of officers and have set Monday, Jan. 27, as the date of the election. The delay was in order as the regular monthly meeting was in the midst of the holiday season, all members having plenty to do in their homes.

The club looks forward to enrolling many new members at the next meeting, and expects a full house attendance in order that a fine new staff of officers will be elected. Following the business session a social program will be in order.

While preparations are being made for the coming Midwest basketball tourney, the young ladies of Joliet's champion teams are busy in various fields, in addition to making plans for the meet.

The C. Y. O. of St. Joseph's Church of Rockdale elected the following to office: Elsie Akeleit, recording secretary, and Edith Krzich, financial secretary.

Dorothy Wanagaitis is now fully recovered from her recent operation and will be seen in action at the next tourney. Helen and Elizabeth Simmonich are attending school and doing part-time office work, while Helen Spelich is attending college.

When the tourney rolls around the young ladies will carry Joliet's champion colors in the race for honors.

C. L. P.

"Silent Night, Holy Night."

All contestants are members of the KSKJ and all were under 16 years of age.

Our Pitt KSKJ Booster Club also gave a little performance of its own for the amusement of the amateurs and the audience—especially the "Pitt Booster Band" played and led by some of the champions of the Pitt KSKJ mushball team.

After the show everyone waited, anxiously for Santa Claus, who was able to make a grand entry because of the blanket of snow which had fallen over Pittsburgh Christmas Day. Every person present got a box of candy, including adults, and each child had the privilege of shaking hands with our Santa Claus.

We must thank the Venerable Sisters of St. Mary's School for their co-operation in keeping order while Santa Claus was distributing the candy.

When the time came to go home, everyone went away with a smile, expressing their thanks to the Pitt KSKJ Booster Club and acclaiming it to be indeed the best booster club in KSKJ circles.

Dolores Turk,
Juvenile Member of KSKJ.

nation of Frank J. Lokar, who had been president of the KSKJ Pitt Booster Club for two years in succession, honorary president for the past five or six years, and who has the distinction of being the organizer of the club.

Mr. Lokar resigned from the office of presidency because he felt that the reigns should be turned over to someone else for the year. Mr. Lokar has always worked for the benefit of the booster club whether in or out of office and will continue to do so. He gave quite an interesting talk before turning the gavel over to Frank J. Sumic, the new president. We hope that Mr. Sumic will be as interesting and enthusiastic a president for the booster club as was Mr. Lokar.

The vice president of the club is Miss Frances Balkovec, re-elected unanimously.

John Golobic Jr., who has been the secretary of the club almost since its organization, or it might be since the organization, really, was re-elected unanimously. Mr. Golobic is to be complimented for his wonderful performance of the secretarial duties in the club.

Justine Lokar was unanimously re-elected treasurer. All money matters are handled to perfection by this young lady.

Recording secretary, Frances Sumic, re-elected for about the fourth or fifth time.

Trustees: Dr. Ralph Fabian, re-elected unanimously; Mollie Sumic, re-elected unanimously; Joanne Pecman, re-elected unanimously; Eleanor Tomec, newly elected; Frank Kompare, newly elected.

Sergeant-at-arms: Matthew Veselich, who performs his duty faithfully, re-elected unanimously.

Cheer leader: Louis Katusin, otherwise known as "Lucky," unanimously re-elected.

Our Page reporters: Frances Lokar and Frank J. Sumic.

The meeting was very well conducted, the main topic being the dance planned for Valentine's Day, Feb. 14. More will be heard of this dance from the reporters. Quite a few other ideas were voiced and will be brought up at future meetings, all ideas being for the good of the club.

Attend the future meetings of the Pitt KSKJ Booster Club as you have in the past, as we have much in store for you.

A Pitt Booster.

CLEVELAND SHORTS

Cleveland, O.—Plans are under way to bring together the St. Helen's and St. Joseph's bocster bowlers. Managers of both teams are arranging for a booking.

SS. Cyril and Methodius, No. 191, men bowlers issue a challenge to a match series to all KSKJ teams. Anton Skufca captains the following versatile pin toppers: M. Orazem, A. Mestek, Frank Lapuh and Adolph Sajovec, and will be glad to arrange a booking.

The beautiful hand-made silk bedspread to be given away at the St. Joseph's Cadel and Band Carnival Jan. 26, was made by Mrs. Anna Kozelj, and is on display at John Tercek's beer garden, Holmes Ave.

ENTHUSIASM HIGH AS SOUTH CHICAGO PREPS FOR MIDWEST CAGE TOURNEY

Three Waukegan Societies to Enter; Joliet, Milwaukee, Chicago, South Chicago in Race

Waukegan, Ill.—The decision of South Chicago to play the third Midwest KSKJ basketball tournament has met with universal approval as we surmise from the favorable comments received from all quarters. Waukegan in particular is showing great enthusiasm. All three local societies are now in full swing in preparation for the great meet. Both St. Joes and St. Marys have engaged coaches from the high school staff. St. Annes, though relying upon their old standby in the coaching profession, John Gerchar Jr., have added new and promising material. The St. Marys are planning on making the excursion in two busses. The St. Joes' crowd may be even larger.

The number of teams that St. Anne's will enter is not known as yet, but even though both St. Anne's teams are not entered they likewise will have a big representation. Both Joliet lights and heavies are practicing with all earnestness, according to the reports which we have received. Milwaukee will have a stronger team than that of last year. Chicago is the dark horse in this year's event. Just how many teams they will have and how strong they will be is the mystery element in the coming plot. But if we can

judge by the booster spirit of the Chicago societies, especially that of the girls' groups, they will turn out again in full force.

The keenest competition of the tournament is to be expected from the rivalry existing between the St. Florians and the St. Michaels of South Chicago. The choice of South Chicago as the place of the tournament will give both every opportunity to display all their skill and ability. The question of supremacy should therefore be decided beyond a doubt. St. Michaels were forecast as last year's biggest threat, but due to the eligibility clause of the athletic association they were not able to present as strong a front as they will this year. This rivalry in itself should pack the hall and assure that success of the tournament. We would like to call the attention of all teams that all entries must be in by the 10th of February, but we would appreciate hearing from them in advance of this date as to just how many teams they will enter. This will assist us in arranging the program. Please send your team entries to the league secretary, Miss Marie Grom, 834 Wadsworth Ave., Waukegan, Ill.

Rev. M. J. Butala,
President.

SEEING IS BELIEVING

By Ex-Globe Trotter
(Continued from last issue)

It took me four years to learn the "geography" of few counties in Julian land (okraje Volosko, Ilirska Bistrica, Podgrad, Sežana, Gorica, Vipava, Postojna), and because in those four years I did not sleep in a hotel nor eat in a restaurant I have learned about the God-given happiness of your grandfathers and grandmothers who also mothered me. Shall I ever forget it? Never! I wish to live long enough to describe the above counties, their beauty and their people's God-given happiness.

Modern globe trotters may tell you about the beautiful castle of Miramar near Trieste, but they forget to tell you that the fuel for Miramar and Trieste was delivered by oxen transportation from numerous little villages like Brdo, Uharje, Studena Gora, and many others in counties of Ilirska Bistrica, Podgrad and Postojna; that the fuel was cut, chopped, dried and bundled by your grandfathers in humble homes covered with straw roofs. Also the milk for Miramar and Trieste was delivered by your grandmothers from as far as counties of Sežana and Vipava. Your grandmothers carried the milk for Trieste on their heads in large containers (like a washtub) with a load sometimes weighing over a hundred pounds as far as 18 kilometers in groups of four or five together, happily singing on their way back home.

Modern globe trotters may tell you about the grotto near Postojna (Postojnska jama), but they did not see Košano or Ovčice; they may tell about the big cotton factory in Ajdovšina and about the rich soil with fig and grape vines of Vipava Valley, but they don't know that on the other side north of Nanos are small villages in thick forest living on potatoes mixed with carrots (yet content and happy people, always singing, "Na planinah lušno je." Mod-

ern globe trotters may tell you that this land of your grandfathers is Italy; but I don't believe it in spite of the fact that Mussolini's war machines are digging through Nanos and Snežnik toward Ljubljana. The world may allow adventurous Mussolini to seize even Ljubljana politically, but never spiritually.

You, dear youths of Slovenian origin, are in free country, allowing you to speak in any language you wish. You don't know what it means to cut somebody's tongue; Mussolini is cutting the tongue of your grandfathers and is using every possible trick to break their Slovenian spirit. Doubtless, in your heart you are pitying the Africans bombarded by Mussolini's airplanes, by robbing Slovenian soil of its wealth and its youths by sending them to Africa to be killed. Have you no pity for them—for your cousins? Have you no rights to protest? Yes, you are safe here. There is no need of meddling with foreign affairs. But suppose Mussolini's sons conquer Africa, sending Africans to conquer Yugoslavia and finally sending Africans and Yugoslavs to conquer U. S., with many thousands of sons of Italy here cheering Italian bombers with "Viva Italia," would you or your grandson feel safe? Think of it, and don't say that it is impossible. The past wars made it possible that I was a globe trotter and future wars may make it possible that your grandson shall be a globe trotter; if you don't wish him to join my school "how to be a globe trotter" try to help your cousins bleeding on the other side of the Atlantic—try to understand the silent tears of your parents born across the ocean.

However, if your soul is absorbed by baseball, so you cannot see a single tear in the eyes of your parents, please forgive me for trying to show you the largest game with the largest ball—the globe.

ELY OPENS CARD WITH 39-21 WIN OVER SOUDANITES

Scudan, Minn.—The Ely Kay Jay quintet, led by the high scoring Micklich, started its first game of the season with a bang by trouncing the Soudan Kay Jays by the score of 39 to 21 in the Minnesota Interlodge League.

As things looked the first half, it seemed to be a nip and tuck affair, with no one leading by more than one point. Trailing in the 15 minutes and 20 seconds of the first half 11 to 10, Micklich popped in a one-hand shot as the gun went off, thus taking the lead.

As soon as the second half started Ely rang up a seven-point lead and Soudan, led by the Pahula brothers, Ed and John, could not put a stop to this spurt.

From then on it turned into a rout. The game got a bit rough at times as the referee let it get away from him.

Joseph Erchul.

Finds KSKJ Events Lead To Contacts, True Friends

Brooklyn, N. Y.—Getting away from the general routine of weekly writeups, due to lack of news items on account of the holidays, I will take this opportunity of thanking all my friends, far and near, for remembering yours truly over these gone but not forgotten Yuletide holidays.

The biggest surprise I had was the numerous greeting cards received from out of town, from people I had the pleasure of meeting this past summer in Pittsburgh while attending the KSKJ Day celebration.

Very often we've read about and even mentioned ourselves the slogan, "Spirit of the KSKJ." The real definition for this slogan seems to me to be, "Make a friend—always a friend." There seems to be a wonderful feeling of brotherhood displayed in our Union, for when you are out of town and you meet and get introduced to people for the first time, it seems that a few minutes later you seem to know each other for years. What is the reason for this strange brotherly feeling? Is that the answer to the oft mentioned slogan?

No matter what the answer may be, all I know is that it did my heart good to hear from all my friends from out of town, and with the greatest respect and thanks I hereby acknowledge greetings from Mr. and Mrs. Banich, Chicago, Ill.; Stanley Zupan, Cleveland, O.; Joseph A. Zalar, Joliet, Ill.; Frances A. Jancer, La Salle, Ill.; Pauline Treven, North Chicago, Ill.; Frances and Justine Lokar, Pittsburgh, Pa.; Rose D. Chapic, Cleveland, O.; Joseph J. Zorc, Waukegan, Ill.; Rudolph F. Maierle, Milwaukee, Wis.

To all these above mentioned and also all my local friends who remembered me, again thanks, and the best of luck in the coming year.

If traveling around and meeting people you've often read about makes such good friends, me for more better and farther traveling.

Happy new year to all who follow up my disappointing and sickening columns.

John P. Staudohar.

The Page Must Top!
The Page Must Lead!
Our Page is Your Page!

BAND MAESTRO

CHARLES STENROSS

Cleveland, O.—The Interlodge League will stage its annual dance in class Jan. 18, when the otherwise beautiful Slovenian Auditorium on St. Clair Ave. will be trimmed for the occasion.

A canopy and marquee will connect the avenue with the auditorium and will serve as a colorful entrance to the main ballroom, where Charles Stenross and his NBC orchestra will reign.

Stenross, in addition to having his original band with him, promises to feature Leo's Marr, vocalist. Admission is 35 cents.

Baseball luminaries, such as Al Mlinar, Frank Doljack, John Mihelic, Dannie Pavlavik, Roy Hughes, Steve O'Neil, Cyril Slapnicka, Doie Novario, W. T. Dugan and Joe Vosmik will be introduced to the Interlodge boosters.

The St. Josephs, No. 169, are the KSKJ representatives in the interlodge fraternal group, banding 12 societies in friendly sports relations.

Heinie Martin Antonic is president and John Pristov secretary of the league.

ST. JOES TAKE TWO TO PLACE FIRST IN CHURCH WHEEL

Waukegan, Ill.—St. Joes KSKJ team took two games from Cepon Bros. and went in to first position in the Mother of God Parish Bowling League by one game. Ogrin Grocers won two games from Twin City Taverns.

Scores:
ST. JOES KSKJ
J. Zorc 192 202 213
J. Merlak 158 158 158
J. Slana 125 141 151
J. Zabkar 167 192 175
F. Drassler 199 179 166

Totals 841 872 863

CEPON BROS.
I. Gerzel 162 152 172
M. Ivanetich 180 164 167
F. Furlan 171 187 167
A. Cepon 151 181 133
M. Suhadolnik 174 222 170

Totals 838 906 809

OGRIN GROCERS
J. Mazina 168 170 137
S. Merlock 196 145 139
J. Merlock 148 140 146
F. Kirm 153 233 135
J. Pustaver 168 168 168

Totals 833 856 725

TWIN CITY TAVERNS
M. Slana 150 151 170
T. Root 151 174 141
W. Mozinga 162 133 154
J. Grampo 158 158 158
F. Dolenc 154 154 154

Totals 775 770 777

RESERVE DATE

Chicago, Ill.—Take a pencil and mark Feb. 14 in your date book! Reserve it for an evening in St. Stephen's Hall. Who said so and why? Watch the Our Page for further details.

ALS IMPROVING UNDER TUTELAGE OF KORENCHAN

Chicago, Ill.—Rapid progress is being made by the St. Aloysius basketball team, under the able coaching of Joe "Knobs" Korenchan, versatile athlete.

The boys have gathered a bit of fat since the bats were packed away, but "Knobs" promises they will be rid of it in two more practice sessions. The worst offenders in this particular are Louis Kovacic and John Artach. The latter's life of ease on a milk route is beginning to tell on him.

All members wishing to join the squad please report to the coach as soon as possible, so he can round out a good team for the coming tourney.

St. Al Booster.

MINNESOTA KSKJ BASKETBALL SCHEDULE FOR 1936

Jan. 18: Aurora at Soudan.
Jan. 21: Chisholm at Soudan.
Jan. 22: Ely at Eveleth.
Jan. 24: Soudan at Ely.
Jan. 28: Eveleth at Ely.
Jan. 30: Ely at Chisholm.
Jan. 31: Aurora at Eveleth.
Feb. 4: Soudan at Chisholm.
Feb. 6: Soudan at Aurora.
Feb. 8: Chisholm at Ely.
Feb. 10: Ely at Aurora.
Feb. 13: Aurora at Chisholm.
Feb. 14: Aurora at Ely.
Feb. 19: Chisholm at Eveleth.

INTERLODGE LEAGUE SCHEDULE

Second Round

(Subject to Change)

All games are to be played at the St. Clair Bathhouse every Wednesday. Starting time of games is in order listed: 7:00, 7:45, 8:30, 9:15.

Jan. 15

Spartans vs. Buckeyes of Lorain, O.
Clairwoods vs. George Washingtons.
St. Josephs vs. Brooklyn Slovenians.
Serbians vs. Socas.

Contacts

BASKETBALL

For games write to:
Waukegan, Ill. St. Mary's, No. 79, heavies, lights, girls—John A. Canar, 918 S. Victory St.
Joliet, Ill. — Joliet Booster Club lights, heavies; Matthew G. Verbi-scar, 1123 N. Broadway St.
So. Chicago, Ill. — St. Florians, No. 44, lights, heavies — Ed. Kompare, 2908 E. 93rd St.
So. Chicago, Ill. St. Michaels' No. 132, heavies — John Starcevic, 10820 Torrence Ave.
Chicago, Ill. St. Aloysius No. 47, — Frank Ribich Jr., 1636 W. 21st Pl.
Pittsburgh, Pa. Pitt KSKJ Booster Club Heavies, Lights and Juveniles. Joseph Adlesic, 5311 Dresden Way.

BOWLING

MEN

For games write to:
Brooklyn, N. Y. — Knights of Trinity, Stanley Erhardt, 11121—126th St., So. Ozone Park, L. I.
Cleveland, O. — St. Joseph's, No. 169, John Pezdirtz, 15408 Holmes Ave., PO 1618.
Cleveland, O. — St. Vitus, No. 25, Anthony J. Ordina, 1053 E. 62nd St. HE 2088.
Cleveland, O. SS. Cyril and Methodius, No. 191, Anton Skufca, 18773 Kildeer Ave., Business phone: KEmmore 0222. Leave message.
Lorain, O. — SS. Cyril and Methodius, No. 101, Michael Cerne, 1716 E. 31st St.

Pittsburgh, Pa. Blessed Virgin Society No. 50 KSKJ. Ten pins or Duck pins. Peter Balkovec Jr., 50th and Hatfield St.

LADIES

Cleveland, O. — St. Helen's, No. 193, Margaret Kogovsek, 15606 Holmes Ave.
Cleveland, O. — SS. Cyril and Method, No. 191, Matilda Ropret, 19601 Kildeer Ave.
Cleveland, O. — Mary Magdalene, No. 162, Antonia Tanko, 1161 E. 60th St.
Cleveland, O. — St. Joseph's, No. 169, Rose Planinsek, 15401 Holmes Ave.
Lorain, O. — Immaculate Conception, No. 85, Mary E. Polutnik, 1711 E. 30th St.
Pittsburgh, Pa. Pitt KSKJ Booster Club. Frances Lokar, 4908 Hatfield Street.
La Salle, Ill. Booster team, Frances Jancer, 245 Tontit St.
North Chicago, Ill. — St. Ann's No. 127, Edith Ogrin, 1033 Park Ave.

PITT BOOSTERETS OPEN SECOND HALF IN CLUB BOWLING SCHEDULE

Pittsburgh, Pa.—The second average, followed closely by half of the bowling season was opened by the Pitt KSKJ girls Tuesday evening at the Lawrenceville Recreation Alleys.

The winners of the first half were the Diamonds, captained by Mary Golobic. Her teammates were Rose Modric, Anne Lokar, Anne Grabrian, Cheerio! We all hope that the second half will be just as successful for you and that you will be on top again.

The Clubs, Mollie Sumic captain, came in second. Teammates: Ann Labas, Catherine Fortun and Frances Lokar, and later the addition of Helen Pupich, to take the place of Catherine Fortun, who joined the Convent of Notre Dame.

The Hearts, Mary Gorup captain, came in third. Teammates: Justine Lokar, Angeline Cadonic and Josephine Balkovec.

The Spades, captained by Frances Balkovec. Teammates: Mary Sumic, Catherine Pavlavovic, Frances Sumic and later adding Sylvia Simic, who substituted for Catherine Pavlavovich.

Each team is to be commended for its wonderful work and most of all for their true sportsmanship.

To Mary Golobic goes the credit for highest individual

average, followed closely by Ann Labas.

The teams were rearranged for the second half, making two teams only out of the entire group. We felt that it would keep the groups closer together while bowling and keep the spirit up during the whole evening.

The teams are now under the captainship of Mary Golobic and Ann Labas.

The teammates on Mary Golobic's team are the following: Molly Sumic, Justine Lokar, Frances Lokar, Mary Gorup, Helen Pupich, Angeline Cadonic.

The teammates on Ann Labas' team are the following: Ann Grabrian, Ann Lokar, Rose Modric, Frances Balkovec, Josephine Balkovec, Sylvia Simic, Frances Sumic.

From the above lineup it is evident that we have room for plenty more bowlers. So Eleanor and Amelia, and others from the North Side and surrounding sections of the town, come along and join us! What's a little street car ride and distance, compared to an evening spent with jolly friends? Hope to see a lot of new members at next Tuesday evening's bowling session.

Frances Lokar.

KSKJ Societies Aid NYC In Farewell to Archbishop

(Continued from Page 7)

dreds of office buildings, which sight was really most beautiful.

At 7:30 p. m. on New Year Day solemn vespers and benediction were conducted by His Grace in our church. At these services the Archbishop again delivered a very impressing sermon, which greatly touched his listeners. After these services in church, the concert in honor of His Grace took place in the church hall. The opening number of the program was rendered by the Young People's Tamburica Club of Brooklyn, under the direction of Mr. John Gerjovich, playing "Lepa naša domovina." The pastor, Father Edward, then welcomed the distinguished guest to our parish and at the same time extended his wishes and the wishes of the New York Slovenians to His Grace for a very pleasant and happy journey to his native Slovenia. The Rev. Alexander Urankar, pastor of St. Stephen's Church, Chicago, then took over the task of toastmaster.

During the course of the program the following speakers paid tribute to His Grace: Mr. Gabriel Tassotti spoke in the name of St. Cyril's Parish, Mr. John Cvitkevich for the St. Francis' Society KSKJ, Mr. Frank Stariha for the St. Joseph's Society KSKJ, Mr. Valentine Orehek for the St. Peter's Society JSKJ, Mrs. Veronica Ruppe for the St. Anne's Society KSKJ, Mr. Joseph Skrabec for the Holy Name Society, Mrs. Ferik for the Mothers' Society, Miss Mary Kerc for the Blessed Virgin Sodality, Mr. Slavoj Trost, Yugoslav commissioner of immigration in New York. Little 6-year-old Johnny Grill greeted the Archbishop with a beautiful declamation in Slovenian.

The musical numbers were rendered by the following singing societies of New York: The church choir and children's choir under the direction of Mr. Jerry Koprivsek Jr.; Sloven, under the direction of Mr. Ignac Hude; Bled, directed by

Miss Hilda Hude, and the Young People's Tamburica Club of Brooklyn, under the baton of Mr. John Gerjovich.

The final speaker on the program was His Grace, who spoke with great feeling of his visit to the Slovenians of America and their heartfelt reception of him everywhere. He also spoke inspiringly of Bishop Baraga and of the seminary he is to erect in memory of our saintly American Slovenian pioneer missionary bishop, in Ljubljana. He told us of his reluctance in leaving America and its friendly and hospitable Slovenians, but that he looked forward with happy anticipation to his return to his native beautiful Slovenia.

The program for this historical occasion was brought to a successful close with the singing of "Hej Slovenci" by the entire audience, accompanied by the tamburica club.

On Friday evening, Jan. 3, at 10 p. m. our good Slovenians of New York again congregated in the church that they might receive a last blessing from our beloved Archbishop before he departed from our shores. His Grace spoke a few words of farewell and then blessed the congregation, which blessing was also intended for all the Slovenians of the United States. Then, accompanied by a large number of our people, he left for the pier in the Hudson River, where the ship, Bremen, waited to take him back to Slovenia. The boat sailed at 12:30 a. m., but the crowd waited to get a last glimpse of their beloved Archbishop, which they did as the big boat was tugged out into the Hudson River. Thus ended an epic in the history of the Slovenians of America and a memorable day for the Slovenians of New York City.

The Archbishop was accompanied on his return trip to Europe by his secretary, the Rev. Jacob Ponikvar, brother of the Rev. B. J. Ponikvar, pastor of St. Vitus' Church in Cleveland. Reporter.